

בהמ"ש לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 61761-02-15

בפני כב' השופטת עפרה גיא

בתמ"ש 61761-02-15;

תמ"ש 5024-03-16;

ותמ"ש 4960-03-16:

התובע

ע"י ב"כ עו"ד שרה זינו-אמוראי

נתבע

נגד

הנתבעת

ע"י ב"כ עו"ד לורי גייזלר

נתבעת

בתמ"ש 39097-05-15:

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד לורי גייזלר

נתבעת

נגד

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד שרה זינו-אמוראי

נתבע

מיני-רציו:

* על אף שהתובע הוכיח שלאחר סידור הגט, במועד בו זכתה האישה בהגדרת הלוטו, הצדדים היו ידועים בציבור, הוא לא עמד בנטל המוגבר המוטל עליו להוכיח כיוונת שיתוף בכספי הזכיה.

* משפחה – ידועים בציבור – יחסי ממון

* משפחה – ידועים בציבור – מבחנים להיותם ידועים בציבור

* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – חזקת השיתוף

.

4 תובענות הדדיות בין בני זוג לשעבר במרכזם טענות רכוש: תביעה למתן פס"ד הצהרתי; תביעה כספית; תביעה להשבת הלוואה ותביעה לחלוקת מיטלטלין. רקע: ב-2012, חתמו הצדדים על הסכם גירושין כולל שאושר וקיבל תוקף פס"ד, בעקבותיו בצעו הצדדים הפרדה מוחלטת של נכסיהם עפ"י הקבוע בהסכם. חרף הקבוע בהסכם, הצדדים נשארו להתגורר תחת קורת גג אחת. כשנה וחצי לאחר מכן, הצדדים התגרשו זמ"ז אם כי לא ניתקו את היחסים ביניהם, כאשר בתקופה שלאחר הגירושין (11 ח') זכתה האישה בהגדרת הלוטו

בסכום של 13 מיליון ₪. הצדדים חלוקים בשאלת מועד סיומו של הקשר הזוגי ביניהם וכן בשאלת טיבו של הקשר הזוגי מהמועד בו סודר הגט בין הצדדים. לכך השלכה ישירה על כלל התובענות. בייחוד ובעיקר, לתובענה לפס"ד הצהרתי במסגרתה עתר התובע לשיתוף בכספי הזכייה בהגרלת הלוטו ובנכסי המקרקעין שנרכשו ע"י הנתבעת באמצעותם נוכח טענתו לתחולת הלכת השיתוף בין ידועים בציבור.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

התביעה למתן פסק דין הצהרתי: האם הקשר שקיימו הצדדים לאחר מועד סידור הגט השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור"? הלכה פסוקה היא, כי שני תנאים מצטברים צריכים להיות מוכחים כדי שבני זוג ייחשבו "ידועים בציבור" – ניהול חיי משפחה כבעל ואישה וניהול משק בית משותף. לצורך הקביעה כי איש ואישה ניהלו חיי משפחה, מרכיב המגורים הוא מרכיב חיוני ביותר. עם זאת הודגש כי הפסיקה הכירה בבני זוג כ"ידועים בציבור" על אף שלא התגוררו בדירה אחת; בכל הנוגע למשק בית משותף הכוונה לניהול תקציבי של יחידה משפחתית כגוף כלכלי כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים. עם זאת, בהתאם לפסיקה, די בכך ששאלת קיומם של התנאים הנ"ל תבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. דהיינו, כיצד ראו בני הזוג, האיש והאישה, את מערכת היחסים שביניהם. משכך נקבע כי כל מקרה ראוי לו שייבחן על-פי נסיבותיו, מתוך ראייה כוללת של העובדות ומתוך סקירת היחסים על-פי מרכיבים שונים ומאפיינים המתקיימים בין בני הזוג.

לעניין נטל ההוכחה, בשלב הראשוני, נטל ההוכחה רובץ לפתחו של הטוען למעמד של "ידוע בציבור". יחד עם זאת, משהוגדרה מערכת היחסים בין בני הזוג כ"ידועים בציבור", הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לזכות לשיתוף בנכסי בן זוגו הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן זוג נשוי. משכך, על בן הזוג הטוען לשיתוף מוטל נטל ראייתי מוגבר ועליו להוכיח כוונת שיתוף מיוחדת.

במקרה דנא ביהמ"ש התרשם כי הצדדים ניהלו חיי משפחה כבעל ואישה תוך ניהול משק בית משותף וזאת על אף שתי פרידות במהלכן לא התגוררו תחת קורת גג משותפת. שכן מדובר בפירוד קצר למספר שבועות וגם אז לא היה מדובר בנתק מוחלט. הצדדים התנהלו כיחידה כלכלית אחת, בכל הנוגע לניהולו השוטף של התא המשפחתי הכלכלי, כאשר הכנסות כ"א מהצדדים משמשות בערבוביה לצורך סיפוק צרכים אלה. לפיכך נקבע כי הקשר שבין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור".

עם זאת, לא די בכך שהקשר בין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור" לקבלת התביעה. על התובע לעמוד בנטל הראייה המוגבר והמיוחד המושת עליו כדי להוכיח כוונת שיתוף מיוחדת/ספציפית בכספי הזכייה ובנכסים שנרכשו בכספים אלו. התובע לא עמד בכך. נמצא כי השיתוף הכספי בין הצדדים התמצה אך ביחס לניהולו השוטף של משק הבית המשותף ושיתוף זה לא חלש על רכושם של הצדדים. אדרבא, כל הפעולות הרכושיות שביצעו לאחר החתימה על הסכם הגירושין, ולאחר הגט, מעידות כי שני הצדדים גם יחד גמרו אומר לנתק את הקשר הרכושי והיחסים הרכושיים ביניהם ולערוך הפרדה ברורה בנכסיהם.

לפיכך, ומשהוכח כי כרטיס הגרלת הלוטו נרכש באמצעות כרטיס האשראי של האישה מחשבון הבנק המתנהל על שמה בלבד תוך מתן ייפוי כוח מוגבל לאיש בחשבון זה, וכאשר כספי הזכייה הופקדו לחשבון זה (פעולה המלמדת באופן מובהק על ההפרדה הרכושית שחלה ביחס לכספי הזכייה) – הרי שכספי הזכייה

והרכוש שנרכש מכספים אלו הם רכוש האישה ואינם שייכים לאיש. יתר על כן, התנהלותה הכלכלית של האישה בתקופה שבסמוך לאחר הזכייה, בעת היותם של הצדדים ידועים בציבור, תומכת במסקנה זו ודין התביעה להידחות.

התביעה להשבת הלוואה: לאור המסקנה לעיל כי יחסי הצדדים השתכללו לכדי יחסים של "ידועים בציבור" והתנהלות הצדדים בתקופה בה קיימו קשר כאמור, ביהמ"ש שוכנע כי הכספים שהעבירה האישה בסך של 170,000 ₪, במעמד פתיחת חשבון הבנק אליו הפקידה את כספי הזכייה וכן אלה שהעבירה לו בהזדמנויות שונות או שניטלו על ידו ללא הסכמתה (בסך כולל של כ-11,000 ₪) הוענקו לאיש כמתנה ולא כהלוואה וזאת נוכח העובדה שהאישה לא הבטיחה השבת כספים אלה בהסכם בכתב, חרף התנהלות כלכלית קודמת של הצדדים בעת בה חפצו להעלות כוונותיהם הרכושיות בכתב. לפיכך, דין תביעת האישה להשבת הלוואה להידחות.

תביעה כספית להשבת דמי שכירות שהופקדו בחשבון הנתבעת, בגין דירות בבעלות התובע. בהינתן המסקנה בתביעה להשבת הלוואה ובהינתן כי אין חולק בין הצדדים כי הקשר בין השניים תם בחודש 03/15 דין התביעה להתקבל בקיזוז כספים שנמצא כי שולמו לתובע במזומן ע"י השוכר.

התביעה לחלוקת מיטלטלין: הסכם הגירושין "שותק" בעניין חלוקת המיטלטלין שצברו הצדדים עד למועד החתימה על הסכם הגירושין. בסעיף 12 להסכם הגירושין הצהירו הצדדים, "כי אין ולא תהייה להם, זה כלפי זה, כל תביעות ו/או טענות, מכל סוג ומן שהוא הקשורות ו/או הנובעות מקשר הנישואין ביניהם". לפיכך נקבע כי אין לתובע כל זכות באשר למיטלטלין אשר נרכשו עד למועד סידור הגט. לא כך ביחס למיטלטלין אשר נרכשו לאחר מועד סידור הגט בין הצדדים, לגביהם נמצא כי חל שיתוף בין הצדדים. עם זאת, התובע לא פרט הנכסים שנרכשו, לא צרף קבלות בגין רכישתם ואף לא חוות דעת שמאי שיש בה כדי להעריך שוויים של מיטלטלין אלה. כידוע, הנטל להוכיח התביעה מוטל לעולם על התובע. לפיכך ובהיעדר כל ראיה ביחס למיטלטלין משותפים שנרכשו כאמור, דין התביעה להידחות, למעט בעניין אוסף המכוניות של התובע.

פסק דין

במסגרת פסק-דין זה אדרש לשאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים שלפניי במסגרת ארבעת ההליכים שבכותרת פסק-הדין. במוקד כל התובענות טענות רכושיות של הצדדים, האחד כלפי משנהו.

הצדדים שלפניי הם בני זוג לשעבר, אשר התגרשו זמ"ז אם כי לא ניתקו את היחסים ביניהם, כאשר בתקופה שלאחר הגירושין זכתה האישה בסכום של שלושה עשר מיליון ₪ בהגרלה הלוטו של מפעל הפיס.

הצדדים חלוקים בשאלת מועד סיומו של הקשר הזוגי ביניהם וכן בשאלת טיבו של הקשר הזוגי מהמועד בו סודר הגט בין הצדדים.

לשאלת קיומו של הקשר הזוגי וטיבו השלכה ישירה על כלל התובענות שלפניי. בייחוד ובעיקר, לתובענה במסגרתה עתר התובע לשיתוף בכספי הזכייה בהגרלת הלוטו. ליבונה של שאלה זו יסתום את הגולל על מרבית השאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים.

במסגרת פסק הדין יקראו הצדדים שלפניי: "התובע" ו"הנתבעת".

רקע ועובדות אשר אינן שנויות במחלוקת

1. הצדדים שלפניי הם בני-זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 19.08.1985 ומנישואין אלה נולדו לצדדים ארבעה ילדים, כולם בגירים נכון למועד מתן פסק-הדין.
2. ביום 03.07.12, חתמו הצדדים על הסכם גירושין, במסגרתו הסדירו את כלל העניינים הנובעים ממערכת הנישואין. הסכם הגירושין אושר בו ביום וקיבל תוקף פסק-דין בבית משפט זה ע"י כב' השופטת שרית גולן ז"ל. להלן: "הסכם הגירושין".
- בראשיתו של פרוץ המשבר בחיי הנישואין של בני הזוג, בשנת 2011, הפרידו הצדדים את השותפות בחשבון הבנק שניהלו בבנק מזרחי – ראו **נספח ד' לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת**. התובע עזב את החשבון המשותף ופתח חשבון נפרד.
3. **כשנה וחצי לאחר מועד החתימה על הסכם הגירושין**, ביום 02.12.13, התגרשו זמ"ז בג"פ כדמו"י. אין חולק בין הצדדים כי עד למועד סידור הגט הם חיו יחדיו בדירת המגורים המשפחתית שברחוב...
4. חרף הגירושין הקשר בין הצדדים לא נותק באופן מוחלט. עם זאת והגם שאין חולק בין השניים כי הקשר ביניהם לא נותק, הרי שבין הצדדים נטושה המחלוקת בשאלת טיבו של הקשר שקיימו הצדדים לאחר מועד סידור הגט ומשכו של קשר זה.
5. ביום 26.10.14 זכתה הנתבעת בהגרלת ה"לוטו" בסכום של שלושה עשר מיליון ₪. להלן: "כספי הזכייה".
6. במועדים 12.11.14 ו-11.12.14, התקשרה הנתבעת בשלושה הסכמי מכר מול חב'..., לרכישת שלוש דירות מגורים בפרוייקט ...
- במועדים 12.11.14 ו-24.12.14 התקשרה הנתבעת בשני חוזי מכר עם חברת..., במסגרתם רכשה שני מגרשים מהחברה כאמור.

הסכמים אלה נערכו ע"י הנתבעת לבדה כאשר לתובע אין כל חלק בהם.

ביום 17.12.14, נחתם בין בנם של הצדדים, חוזה מכר לרכישת מגרש מול חב' ...

ראו נספחים כא' לכתב ההגנה כנגד התביעה למתן פסק דין הצהרתי.

7. התובע טען כי הצדדים למעשה קיימו לאורך כל התקופה קשר של בני זוג, כאשר לאחר מועד סידור הגט השתכלל הקשר ביניהם לכדי קשר של "ידועים בציבור" ומכאן כי הוא זכאי לקבל מחצית מכספי הזכייה וכן למחצית מכל רכוש אשר נרכש ע"י הנתבעת ואשר מימונו התאפשר מכספי הזכייה.

מנגד, טענה הנתבעת כי לאחר סידור הגט הצדדים לא קיימו קשר זוגי, אלא קשר חברי טוב ולכן לתובע אין כל חלק בכספי הזכייה, השייכים לה בלבד.

להשלמת התמונה להלן אסקור את ההליכים הקודמים אשר התנהלו בין הצדדים והתבררו בפני כב' השופטת שרית גולן ז"ל:

8. ביום 02.02.12 הגישה התובעת תביעה רכושית, במסגרתה עתרה, בין היתר, להורות על פירוק השיתוף בדירות המגורים של הצדדים אשר ברח'.....באשדוד; ברח'..... באשדוד וברח'.....באשדוד.

הנתבע טען כי רכישת הדירות התאפשרה בעקבות עבודה קשה בה עבד בחו"ל, עם זאת לא התנגד לקבלת הסעד של פירוק השיתוף בדירות הנ"ל וביתר הנכסים המשותפים לצדדים וכן לביצוע איזון משאבים בנכסים אלה.

נכון לעת ההיא הדירה שברח', אשר שימשה למגורי המשפחה, הייתה כפופה להלוואת משכנתא שיתרה עמדה ע"ס של 70,000 ₪ בלבד.

הדירות שברח' ה..... באשדוד וברח'..... באשדוד, היו נקיות ממשכנתא והושכרו לצדדי ג' תמורת דמי שכירות בסך כולל של 6,500 ₪ בחודש.

עוד נטען במסגרת ההליך הנ"ל, כי במהלך נישואיהם רכשו הצדדים דירת מגורים נוספת, ברח', באשדוד, אשר נרשמה ע"ש בתם של הצדדים, הגב' ק.

תביעת הרכוש של התובעת כאמור התבררה במסגרת [תמ"ש 4742-02-12](#).

9. ביום 02.12.12 עתרה התובעת בתביעה למזונות קטין, בעבור בנם הצעיר של הצדדים.
- תובענה זו התבררה במסגרת תמ"ש 4274-02-17.
10. ביום 01.03.12 עתרה התובעת בבקשה למתן צו הגנה, בקשה אשר נדחתה, הן במעמד צד אחד והן בדיון אשר התקיים במעמד שני הצדדים.
- הליך זה התברר במסגרת ה"ט 896-03-12.
11. ביום 19.03.12 הגיש מר א. (הנתבע) תובענה למשמורת משותפת, במסגרת [תמ"ש 33021-03-12](#).
12. כאמור, ההליכים הנ"ל באו על סיומם בהסכם גירושין כולל אשר נחתם בין הצדדים, אושר וקיבל תוקף פסק דין ביום 03.07.12.
13. להלן יובאו חלקים מהסכם הגירושין, אשר יש בהם כדי לסייע לצורך הכרעה בחלק מן השאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים במסגרת ההליכים שלפניי.
- א. **בפרק ד' להסכם הגירושין, שכותרתו: "הסדרי ראייה"**, קבעו הצדדים בסעיף 7 להסכם כי מר א. יהיה זכאי לבקר את הקטין בכל עת, וזאת תוך התחשבות בטובת הקטין, ברצונו ובשגרת יומו.
- ב. **בפרק ה' להסכם הגירושין, הסדירו הצדדים את חיובו של מר א. במזונות הבן הצעיר של הצדדים (1,655 ₪ בחודש, צמוד למדד, בנוסף לחיובו בהוצאות נוספות של הקטין כמפורט בהרחבה בפרק ה').**
- ג. **בפרק ו', שכותרתו: "פירוק השיתוף בדירות שבבעלות הצדדים"**, קבעו הצדדים בסעיף 9 להסכם את האופן בו יפורק השיתוף בשלוש הדירות אשר היו בעת ההיא בבעלותם המשותפת (ברח' באשדוד – להלן: **"הדירה שברח'"**; ברח' ה.... באשדוד – להלן: **"הדירה ברח' ה...."** וברח' באשדוד – להלן: **"הדירה ברח'"**), באופן הבא:
- מלוא זכויותיה של הגב א. (מחצית) בדירות שברח'.... וברח' יועברו למר א. בעוד האחרון יעביר מלוא זכויותיו בדירה שברח' (מחצית) לידי הגב' א.

לצורך ביצוע העברות כאמור, התחייבו הצדדים לחתום על כל מסמכי העברת הזכויות בדירות כאמור, לרבות על יפויי כוח בלתי חוזרים וכן על כל המסמכים הנלווים לטובת העברת הנכסים כאמור.

ד. עוד התחייב מר א. לשלם לידי הגב' א. לאיזון כלל העניינים הרכשיים שביניהם, סך של 218,000 ₪ וזאת בתוך 30 יום מהמועד בו תושלם העברת מלוא זכויות הגב' א. באחת מהדירות כאמור ע"ש של מר א..

ה. כן הוסכם, כי הגב' א. תישא לבדה בהחזר הלוואת המשכנתא אשר רבצה על הדירה שברח'

ו. בסעיף 14 להסכם הגירושין התחייב מר א. לעזוב את הדירה שברח' עד ליום 31.08.12.

בפועל לא עמדו הצדדים על קיומו של סעיף 14 בהסכם הגירושין ואין חולק בין הצדדים כי עד למועד סידור הגט התגוררו השניים יחדיו בדירה שברח'

באשר להמשך המגורים המשותפים בדירה שברח' לאחר מועד סידור הגט בין הצדדים, נטושה מחלוקת בין הצדדים.

בעוד מר א. טען כי הצדדים המשיכו להתגורר בדירה שברח' גם לאחר הגירושין ועד לחודש 03/18 ולמעט שתי תקופות בנות כחודש ימים כל אחת בהן עזב את הבית, הרי שהגב' א. הכחישה טענתו זו והגרסה שהעניקה לעניין זה היתה כי מר א. עזב את הבית מדי עם סידור הגט וכי היה מגיע מידי פעם לבקר בביתה, לסעוד יחדיו עם המשפחה וזאת אך מכוח היות הצדדים חברים טובים וכי השניים לא התגוררו יחדיו לאחר הגירושין.

14. הצדדים פעלו בהתאם להוראות פרק ו' להסכם הגירושין. הם פעלו להעברת הזכויות בדירות כאמור על שם כ"א מהם בהתאם להוראות הסכם הגירושין ומר א. אף שילם לגב' א. את הסך של 218,000 ₪ אותו התחייב לשלם לה במסגרת האיזון הרכשי הכולל בין הצדדים. אין חולק בין הצדדים כי הם פעלו בהתאם להתחייבויות הרכשיות שבהסכם הגירושין וכי הבעלות בכל אחת מהדירות כאמור נרשמה בהתאם להוראות הסכם הגירושין. אין גם חולק בין הצדדים כי מר א. העביר לידי הגב' א. את הסך של 218,000 ₪, לצורך התחשבות בין הצדדים במסגרת איזון המשאבים וזאת עוד קודם למועד הגירושין של הצדדים.

ראו אישור קבלת כספים מיום 28.11.13, אשר צורף כנספח לתביעה לפסק דין הצהרתי וכנספח ו' לתביעה להשבת הלוואה, במסגרתו מאשרת הגב' א. כי קיבלה ממר א. את מלוא הסכום של 218,000 ₪ באמצעות העברה בנקאית בגובה 148,000 ₪ (ראו נספח ז' לתביעה להשבת הלוואה) והיתרה, בסך 70,000 ₪, באמצעות גביית דמי השכירות החודשיים ששולמו בעבור הדירות שבבעלותו של מר א.

עוד ראו בעניין זה נספח ה' לתביעה להחזר הלוואה, ממנו עולה כי זכויותיו של מר א. בדירה שברח', הועברו לידי הגב' א. עוד קודם שהצדדים התגרשו זה מזה.

15. להלן אסקור בקצרה את ההליכים שלפניי:

תמ"ש 61761-02-15 – "תביעה רכושית – פסק דין הצהרתי"

16. ביום 25.02.15 הגיש מר א. את התובענה שבכותרת, במסגרתה עתר למתן פסק דין הצהרתי על פיו הוא שותף בכספי הזכייה וכי הוא הבעלים במשותף, בחלקים שווים עם הגב' א., בכספי הזכייה וכן בנכסי המקרקעין אשר נרכשו באמצעות כספי הזכייה.

לדידו, הכסף אשר שימש לרכישת כרטיס ההגרלה נלקח מן המשאבים המשותפים של בני הזוג, אשר חיו כבעל וכאישה ולכן הוא זכאי לסעדים להם עתר במסגרת תביעתו ומכוח הלכת השיתוף בין ידועים בציבור.

הגב' א. הכחישה טענות אלה של מר א. וכפרה בטענה כאילו הצדדים ניהלו קשר של ידועים בציבור.

להלן: "התביעה לפסק דין הצהרתי".

תמ"ש 39097-05-15 – תביעה "כספית – השבת הלוואה"

17. ביום 20.05.15 עתרה הגב' א. בתובענה שבכותרת.

במסגרת תביעה זו עתרה הגב' א. לחייב את מר א. להשיב לה את יתרת כספי ההלוואה שהעניקה למר א. בסך כולל של 170,000 ₪ וכן להשיב לה את הכספים שהוציא ממנה במרמה.

הגב' א. העמידה סכום תביעתה זו בגובה 143,213 ₪.

להלן: "התביעה להשבת הלוואה".

תמ"ש 5024-03-16 – תביעה ל"חלוקת מיטלטלין"

18. ביום 02.03.16 עתר מר א. בתביעה לחלוקת המיטלטלין המהווים את תכולת דירת המגורים שברח', בה התגורר לשיטתו עד לחודש 03/15.

להלן: "התביעה לחלוקת מיטלטלין".

תמ"ש 16-03-4960 – תביעה "כספית"

19. ביום 02.03.16 הגיש מר א. בתביעה כספית ע"ס 54,000 ₪, במסגרתה עתר לחייב את הגב' א. להשיב לו את סכום התביעה שמקורו בכספים השייכים לו ואשר התקבלו כדמי שכירות בעבור שתי הדירות שבבעלותו והמוחזקים בידי הגב' א. שלא כדין, כך לגרסתו. להלן: "התביעה הכספית".

תמצית טענות הצדדים במסגרת ארבעת ההליכים הנ"ל**20. טענותיו של מר א.**

א. מר א. טען כי הצדדים היו בני זוג בכל העת, גם לאחר שהתגרשו זמ"ז וכי הם המשיכו לחיות כבעל ואישה לכל דבר ועניין, תחת קורת גג אחת ולקיים משק בית משותף בדירה שבבעלות הגב' א. ברח'

ב. במהלך שנת 2012 התערערו יחסי הצדדים והם נקטו בהליכים משפטיים שונים אשר באו על סיומם בהסכם הגירושין.

חרף חתימת הסכם הגירושין וסידור הגט בין הצדדים, הרי שהצדדים לא נפרדו בפועל זמ"ז והמשיכו לחיות יחד תחת קורת גג אחת ולנהל משק בית משותף כבני זוג לכל דבר ועניין.

ג. מר א. ציין כי הוא הוסיף להשתתף בנטל אחזקת בית המגורים וכלכלת המשפחה, תוך שהוא מעביר לגב' א. סכומי כסף בגובה 1,800 ₪ בכל חודש, זאת בנוסף לכך שרכש מוצרי מזון, שילם בגין בילויים של בני הזוג, נשא בתשלום קופת חולים וכיו"ב.

בהמשך טען מר א. כי את כל הכנסותיו מעבודתו העביר לגב' א. וכי את דמי השכירות שהשתלמו מאז החתימה על הסכם הגירושין בגין שתי הדירות שבבעלותו, ע"ס כולל של 7,500 ₪, הפקיד חודש בחודשו בחשבון הבנק של הגב' א. (ראו סעיפים 22 ו-24 לתביעה לפסק דין הצהרתי).

עם זאת, מר א. ציין בסעיף 25 לתביעה לפסק דין הצהרתי כדלקמן:

"למעשה, לאחר פירוד הצדדים ועד לחודש ספטמבר 2013, הנתבעת גבתה את דמי השכירות מהשוכרים והפקידה אותם בחשבון בנק על שמה, במסגרת הסכם בין הצדדים ועל חשבון חובו של התובע לנתבעת במסגרת פירוק השיתוף, ואולם, אף לאחר מכן הוסיפה הנתבעת להפקיד את כספי השכירות בחשבונה".

ד. הגם שבהסכם הגירושין חויב לשאת במזונות הבן שהיה קטין בעת ההיא, הרי שהוא המשיך לשאת בפרנסת המשפחה ולא כפורע חוב המזונות.

ה. הוסיף התובע כי מהטעם שהוא אזרח של ארה"ב, הוא נוהג להגיש מידי שנה דיווח לרשויות המס בארצות הברית על הכנסותיו מישראל וכי הוא זכאי להחזר מס מארצות הברית בגובה \$ 4,000 לשנה, סכום אשר הועבר לחשבון הבנק של הגב' א.

ו. מר א. טען כי ביום 01.01.14 פוטר ממקום עבודתו בחב' ..., בה עבד מחודש 12/10. בתקופת האבטלה, בחודשים 01-03/14 עסק בשיפוץ ושדרוג בית המגורים של המשפחה, בעודו שמשקיע את כל זמנו, מרצו וכשרונו בשדרוג הבית והחצר.

ז. מר א. טען כי הצדדים חיו חיים משותפים תחת קורת גג אחת ללא קרע או פירוד ממשי, ניהלו "אורח חיים תקין" תוך "מאמץ משותף". בין הצדדים התקיימה חזקת שיתוף נכסית ורכושית לכל דבר ועניין, כאשר חזקה זו חולשת על כלל הנכסים, החובות והזכויות אשר נצברו ע"ש בני הזוג במהלך הקשר המשותף שלאחר הגירושין.

ח. הוסיף מר א. וטען כי הצדדים שמרו אמונים זה לזה וכי הם לא ניהלו קשרים עם בני זוג אחרים.

ט. עצם העובדה כי בני הזוג ניהלו חשבונות בנק נפרדים אינה מלמדת על כוונה להפרדה רכושית, שכן חשבונות הבנק של הצדדים שימשו לכלל הוצאות הבית וכי המדובר ב"כעין קופה רעיונית משותפת".

לעניין שיתופו בכספי הזכיה

י. טען מר א. כי ביום 22.10.14 רכשה הנתבעת מכספים משותפים כרטיס לוטו בעלות של 148 ₪.

באותו היום הוזמנו השניים למסיבת חתונה של חברים ולמחרת היום נסעו לחופשה בים המלח.

מר א. טען כי מתנת החתונה, בסך 1,000 ₪ והחופשה בים המלח, מומנה באמצעות שיק שכר הדירה שקיבל בגין אחת מהדירות שבבעלותו.

בעדותו חזר בו מר א. מטענה זו, עת העיד כי ייתכן והגב' א. לא עשתה שימוש בכספים אלה לטובת רכישת כרטיס ההגרלה בלוטו – ראו עדותו בעמ' 51 שורה 27 לפרוטוקול דיון 18.04.16.

בשובם מהחופשה בים המלח התברר לצדדים כי בהגרלה שנערכה ע"י מפעל הפיס, עלה בגורל כרטיס ההגרלה שרכשה הגב' א. כאמור.

יא. את כספי הזכייה בסך 9,356,800 ₪ (לאחר ניכוי מס) קיבלה הגב' א. ביום 29.10.14. הצדדים התייצבו יחדיו במשרדי מפעל הפיס בתל אביב וצולמו יחדיו מקבלים את שיק הזכייה אשר נרשם לפקודת הגב' א.

כספי הזכייה הופקדו בחשבון בנק אשר נפתח על שמה של הגב' א. בלבד, בבנק לאומי לישראל בע"מ, תוך ייפוי כוחו של מר א. לפעול בחשבון הבנק. הגב' א. אף אישרה להנפיק למר א. שני כרטיסי אשראי.

יב. מר א. טען כי הלכה פסוקה היא שעצם הזכייה של אחד מבני הזוג במהלך החיים המשותפים לא הופכת את כספי הזכייה לרכושו הבלעדי של בן הזוג הזוכה, רק מהטעם שרכש את הכרטיס הזוכה בעצמו, לא כל שכן כאשר הכספים ששימשו לרכישתו של הכרטיס הזוכה היו משותפים.

יג. במהלך כל התקופה, מאז חתימת הסכם הגירושין ועד למועד הגשת התובענה למתן פסק דין הצהרתי חיו הצדדים יחד, תוך מאמץ משותף וקיום חיי משפחה, חלקו את ייצועם, יצאו לבילויים משותפים, אירחו והתארחו אצל חברים ומשפחה, יצאו לחופשות משותפות, חגגו את החגים יחדיו, ארוחות שבת ודאגו לילדים המשותפים.

מר א. טען כי הצדדים התנהלו כאמור תוך שאינם שומרים על הפרדה רכושית של המשאבים הכספיים שלהם ולמעשה התנהלו כבני זוג נשוי המקיים משפחה.

יד. מתוך כספיי הזכייה סילקו הצדדים את יתרת ההלוואה שנטל מר א. בסמוך לאחר חתימת הצדדים על הסכם הגירושין, בסך של 170,000 ₪.

***לתובענה לפסק דין הצהרתי צורף העתק בקשה לביצוע העברה כספית לבנק אחר, מיום 29.10.14, התומך בטענתו של מר א. על פיה בוצעה העברה של הכספים כאמור ע"י הגב' א.

יוער כי אין בהערה זו כדי לקבוע מסמרות בסוגיית שאלת העברת כספים אלו, האם הועברו למר א. כמתנה, כגרסת מר א. או כהלוואה, כגרסת הגב' א. ושאלה זו תתברר בהמשך פסק הדין.

טו. בכספי הזכייה רכשה הגב' א. שלוש דירות מחב'... בפרויקט... בעיר... ובנוסף רכשה מחב' שלושה מגרשים בעיר...

לעניין התביעה להשבת הלוואה

טז. טען מר א. כי תביעה זו הוגשה כתביעת נגד לתביעתו לפסק דין הצהרתי ולצורך הסחת הדעת והצגת מצג שווא.

יז. מתוך כספי הזכייה, ביום 29.10.14, סילקו הצדדים את יתרת ההלוואה שנטל התובע בסמוך לאחר חתימת הצדדים על הסכם הגירושין ואת יתרת החובה שהיתה בחשבון הבנק המתנהל על שמו, בסך כולל של 170,000 ₪ וכן את יתרת ההלוואות שהיו לגב' א. בחשבון הבנק המתנהל על שמה בבנק מזרחי.

הוסיף מר א. וטען כי בהמשך העבירה הגב' א. לחשבון הבנק שלו סכומים המסתכמים בכ- 11,000 ₪ (5,000 ₪ ו- 6,000 ₪).

כספים אלה שימשו לשיטתו של מר א. לייעודים שונים, שעיקרם נועד למימון צרכי הבית וכי הם הועברו לחשבוננו במסגרת השיתוף הרכושי בין הצדדים.

יח. לאחר הזכייה נסעו הצדדים לנופש בעיר אילת, שם בין השאר ביצעו קניות תוך שימוש בכרטיס האשראי שהיה בידו.

יט. מר א. הכחיש קיומו של הסכם הלוואה בין הצדדים וטען כי הוא לא היה ולא נברא וכי המדובר בניסיון נוהל ליצור מצג שווא של הפרדה כספית תוך יצירת מבנה משפטי מלאכותי של הסכם הלוואה.

כ. מר א. הכחיש כי דמי השכירות שימשו להשבת חלק מכספי ההלוואה; הכחיש פנייה מצד הגב' א. להשבת הלוואה וכי הצהיר בפניה כי אין בכוונתו לשלם לה את יתרת כספי ההלוואה. שכן הלוואה כאמור לא היתה מעולם, כך לגרסתו.

כא. מר א. הכחיש פרידה בפועל בין הצדדים ולמעט משברים חולפים המאפיינים חיי נישואין של כל זוג נשוי.

לעיין התביעה לחלוקת מיטלטלין

כב. טען כי יש להורות על חלוקה בעין של המיטלטלין המהווים את תכולת הדירה שברח' ,..... אשר נצברה ע"י הצדדים עד למועד עזיבתו את הדירה, בחודש 03/15.

כג. בהסכם הגירושין לא הסדירו הצדדים את חלקות המיטלטלין, לאחר שהוסכם עליהם כי ככל שאכן ייפרדו תבוצע ביניהם חלוקה שווה של תכולת המיטלטלין.

כד. מר א. העריך את שווי המיטלטלין בסך של 140,000 ₪ וכסעד חלופי עתר לחייב את הגב' א. במחצית שווים, קרי בסך של 70,000 ₪.

כבר עתה יוער כי מר א. לא פרט המיטלטלין ולא צרף כל אסמכתא שיהא בה כדי להעיד על המועד בו נרכשו ועל שוויים של המיטלטלין.

לעניין התביעה הכספית

כה. טען מר א. כי יש לחייב את הגב' א. בסכום של 54,000 ₪, שמקורם בדמי השכירות אשר הועברו לחשבון הבנק המתנהל על שמה, בגין החודשים 03-07/15 בגין דירה אחת ובין החודשים 03-09/15 בעבור הדירה הנוספת.

כו. דמי השכירות מופקדים מאז החתימה על הסכם הגירושין (07/12 – ה"ש-ע"ג) ועד לחודש 09/15 בחשבון הבנק של התובעת.

כז. גביית כספי השכירות עד לחודש 09/13 היו במסגרת הסכם בין הצדדים ועל חשבון חובו כלפי הגב' א. במסגרת פירוק השיתוף בין השניים.

כח. גם לאחר חודש 09/13 הופקדו דמי השכירות בחשבון הבנק של הגב' א., שכן עד לחודש 03/15 חיו בני הזוג יחד, תחת קורת גג אחת, תוך שהם אינם שומרים על הפרדה של המשאבים הכספיים שלהם ולמעשה מתנהלים כמו כל זוג נשוי המקיים משפחה.

טענותיה של הגב' א. 21.

א. הגב' א. טענה כי הזכייה בלוטו התרחשה אחד עשר חודשים לאחר שהצדדים התגרשו זה מזה, עת כל אחד מהם חי את חייו בביתו שלו, עם בני זוג אחרים ותוך הפרדת רכוש מלאה.

לתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמה צורף, **כנספח ט'**, מכתב ממוקד שירות לקוחות של אתר ההכריות JDATE, ממנו עולה כי ביום 19.07.14 רכשה הגב' א. מנוי ראשון באתר ההכריות **וכנספח יב'**, הודעת מייל מיום 06.12.15, אשר נשלחה, לכאורה, לגב' א. ממר מ. א., במסגרתה נכתב כי השניים ניהלו קשר זוגי במהלך החודשים 07-10/14.

יוער כי למעט מכתב קצר כאמור לא הוגש תצהיר מטעם מר מ. א.; הוא לא הובא לעדות ואף לא אחד מהעדים הזרים הרבים שנחקקו לפניי, לרבות ילדי הצדדים, לא ידע אודות קשר זוגי שניהלה הגב' א. עם מר מ. א. או עם כל גבר אחר.

עוד צורף לתצהיר, **כנספח יא'**, תכתובת של הגב' א. , ככל הנראה עם אותו מר מ. א. מיום 23.07.17 ומיום 24.07.17.

כמו כן אציין כי מתוכן ההתכתבויות עולה כי הגב' א. לא נעתרה לחיזוריו של מר מ. א.

ב. הוסיפה הגב' א. כי הצדדים פעלו ועשו הכל על מנת להפריד את רכושם וממונם המשותף אשר נצבר במהלך הנישואין, תוך שפעלו עקב בצד אגודל ובדווקנות בהתאם להוראות הסכם הגירושין.

ג. לשיטת הגב' א. הרי שמרגע זכייתה בלוטו ניצל מר א. את תמימותה ואת חששותיה שמא תנוצל על ידי זרים, בעוד היא לא הבחינה כי האויב הגדול ביותר שלה מסתובב בביתה, רוקם מזימות וטווה תכנית פעולה מתוך מטרה לנשלה מכספה.

ד. הגב' א. טענה כי את כרטיס הזכייה רכשה מכספים שלה בלבד, עת הצדדים היו גרושים זה מזה והחזיקו בידם הסכם גירושין עליו חתמו בגמירות דעת ובצלילות מלאה.

ה. מיד לאחר הגירושין החלו הצדדים לפעול עפ"י הוראות הסכם הגירושין. מר א. עזב את הבית ועבר להתגורר בדירת סטודיו עד לחודש 04/14 אז עבר להתגורר בדירה שבבעלותו ברח'

הצדדים הפרידו חשבונות בנק בחודש 07/11, עם פרוץ המשבר בחיי הנישואין והחשבון המשותף אשר נפתח בחודש 07/14, נפתח אך לצורך הפקדת הכספים שהשתלמו לשניים ע"י ממשלת ארצות הברית, בסך של \$ 3,800.

ו. הצדדים פעלו להעברת הזכויות בדירות המגורים שהיו בבעלותם בהתאם להוראות הסכם הגירושין והנכסים כאמור רשומים בבעלות כל צד בהתאם להוראות הסכם הגירושין.

ז. ביום 29.10.14 נתנה למר א. הלוואה בגובה 170,000 ₪, לבקשתו, לצורך פירעון ההלוואה שנטל לרכישת חלקה בדירת המגורים שברח' (148,000 ₪) ולכיסוי יתרת חובה שהיתה קיימת בחשבון הבנק שלו.

לצורך פירעון ההלוואה הסב מר א. את השיקים שנמסרו לו מהשכרת הדירות שבבעלותו משמו לשמה.

*** להוכחת טענה זו צרפה הגב' א., כנספת יא' לכתב ההגנה בתובענה לפסק דין הצהרתי, דפי חשבון בנק מזרחי מהם עולות הפקדות של תשלומים שוטפים מדי חודש בגובה 7,600 ₪ בחודש.

הגב' א. טענה כי מר א. טרם הסדיר את תשלום מלוא ההלוואה ונותר חייב לה סך של 100,000 ₪.

ח. החל מיום 10.12.13 החל מר א. לשאת בתשלום דמי המזונות בהם חוייב בגובה 1,800 ₪ ויטירות לחשבון הבנק שלה.

*** להוכחת טענה זו צרפה הגב' א., כנספת יב' לכתב ההגנה לפסק דין הצהרתי, דפי חשבון הבנק שלה בבנק מזרחי לחודשים 12/13 ועד 02/15 מהם עולה כי בכל 10 לחודש, לכל אחד מחודשים כאמור זוכה חשבונה של הגב' א. בתשלום סך של 1,800 ₪ אשר הועבר לה מחשבון המתנהל בבנק הפועלים.

ט. הגב' א. טענה כי בין הצדדים היה נתק מוחלט במשך חודשים רבים וכי הקשר בין השניים חודש לקראת נישואי בתם הבכורה, בחודש 08/14, אז יצר מר א. קשר עמה והשניים החליטו להישאר בקשר חברי טוב. קשר חברי זה בא לידי ביטוי באופן שהצדדים נהגו להיפגש באירועים משפחתיים, במסיבות ואירועים של חברים משותפים וכן באופן שמר א. התארח לעיתים בביתה וכן סעד עמה ועם ילדיהם המשותפים, גם במספר חגים.

עם זאת, טענה הגב' א. כי הצדדים לא חזרו זה לזרועות האחר.

י. לאחר שפוטר מעבודתו ומשלא מצא עבודה משך חודשים רבים, הציע מר א. לשפץ את גינתה, תמורת תשלום. היא זו שנשאה בעלויות שיפוץ הגינה ורכישת הציוד אשר נדרש לצורך כך וכן בשכר העבודה של מר א.

*** נספחים יג' ו-טו', אשר צורפו לכתב ההגנה בתובענה לפסק דין הצהרתי, מחזקים טענת הגב' א. על פיה היא זו אשר נשאה בתשלום הכרוך בשיפוץ הבית/ הגינה וכן ברכישת המיטלטלין לביתה. עם זאת אין בכך כדי להעיד על מקור הכספים באמצעותם הסתייע מימון השיפוץ ורכישת המיטלטלין.

כבר עתה יוער כי מהנספחים כאמור עולה כי השיפוץ בגינה/בביתה של גב' א. נערך בין החודשים 01-03/14 ובעובדה זו יש כדי לשמוט הקרקע תחת טענתה של הגב' א. על פיה ייפוי הכוח בחשבון הבנק אליו הופקדו כספיי הזכייה, מחודש 10/2014, ניתן למר א. לצורך משיכת כספים לצורך מימון שיפוץ הגינה / הבית. שכן ייפוי הכוח כאמור הוענק למר א. חודשים רבים לאחר השיפוץ וכפי שעוד יפורט בהמשך.

יא. כל הוצאות משק הבית שולמו על ידה בלבד, חלקם מהוראות קבע מחשבונה הפרטי וחלקן באמצעות כרטיסי אשראי שבבעלותה וכן במזומן.

יב. הגב' א. הכחישה כאילו מר א. נשא בהוצאות אירועים ובילויים של הצדדים וטענה כי אלו שולמו מכיסה מחשבון הבנק שהפרטי שלה.

את כרטיס הזכייה שילמה באמצעות כרטיס האשראי שלה מחשבונה הפרטי.

*** הגב' א. תמכה טענה זו בנספח טז' אשר צורף לכתב ההגנה כנגד התובענה לפסק דין הצהרתי.

יג. מר א. התלווה אליה למשרדי מפעל הפיס לאחר שהיתה שרויה בהלם מוחלט מן הזכייה ובגין החשש מגורמים עברייניים ובהינתן כי ידעה כי תוכל לסמוך עליו בהיותו חבר קרוב ואבי ילדיה.

בכתבה שפורסמה בעיתונים החליטה לטשטש זהותה באמצעות מסירת עובדות שגויות, כגון: שהמדובר בזוג נשוי מענף הבניה, אשר ביתם ספג טילים.

יד. לעניין ייפוי הכוח שמסרה למר א. בחשבון הבנק אליו הפקידה את כספיי הזכייה, טענה כי הוא נועד למנוע את עיכוב השיפוף בביתה וכי ייפוי כוח זה הוגבל למשיכות כספים וחיוב באשראי עד לגובה 6,000 ₪ בחודש ובאופן שנמנע ממר א. לעשות פעולות נוספות בחשבון הבנק שלא ללא אישורה.

בעדותה סתרה הגב' א. טענה זו עת העידה כי זכור לה שהשיפוף בביתה הסתיים בחודש 03/14, לפני חג הפסח – ראו עדותה בעמ' 75 שורה 6 לפרוטוקול הדיון מיום 08.09.16. בנוסף וכפי שציינתי לעיל, טענה זו נסתרה כעולה מחומר הראיות באשר למועד ביצוע השיפוף ומועד הזכייה.

טו. במסגרת הפגישה בבנק לצורך פתיחת חשבון הבנק בו הופקדו כספי הזכייה, הבהירה הנתבעת לפקידת הבנק כי כספיי הזכייה הם שלה בלבד, כמו גם חשבון הבנק אליו הופקדו הכספים.

טז. עם זכייתה ולאחר שנועץ בדבר זכויותיו בכספי הזכייה, החל מר א. "להידבק" ולהיצמד אליה לכל אירוע ומקום אליו הלכה וזאת אך לצורך ביסוס התובענה לפסק דין הצהרתי.

מר א. החל לחזר אחריה במרץ ובאובססיות בתואנה כי מבקש להגן עליה מגורמים עבריינים ותוך ניצול מצבה הנפשי; חולשתה והחשש בו היתה שרויה בעת ההיא לאחר שהשמועה על זכייתה בלוטו פשטה בעיר.

יז. עת הבחינה כי מר א. חורג מההרשאה שנתנה לו בחשבון הבנק אליו הופקדו כספיי הזכייה, היא נתנה הוראה לבנק לבטל את ההרשאה ואת ייפוי הכוח שהעניקה לו בחשבון הבנק.

יח. מאז שהתגרשו, בילו הצדדים, כל אחד בביתו, בנפרד, עם בני זוג אחרים. מר א. ניהל מספר קשרים זוגיים עם נשים אחרות מר א. ניהל אף קשר זוגי רציני, עם גב' בשום אורלי, עימה נהג ונוהג לבלות במועדונים, באירועים משפחתיים, בחופשות בבתי מלון ובצימרים והשניים אף התארחו בבית אחות בת הזוג. השניים אף נהגו לעשות הליכות ביחד ולבלות יחדיו בבתיים של השניים. הגב' א. טענה כי מר א. סיפר לה כי מצא את האחת וכי בכוונתו להינשא לה ולעבור להתגורר בביתה.

יט. הצדדים היו ועודם מנויים באתרי היכרויות, עוד מחודש 07/14.

כ. הוסיפה הגב' א. כי העובדה כי כל הנכסים אשר נרכשו לאחר הזכייה נרשמו על שמה בלבד, מחזקת טענתה באשר להפרדה רכושית מוחלטת.

*** לתמיכה בטענה זו צרפה הגב' א. , כנספח כא', לכתב ההגנה כנגד התובענה לפסק הדין הצהרתי, העתקי העמ' הראשונים של הסכמי מכר הנכסים שנרכשו על ידה לאחר הזכייה מהם עולה כי כולם נרכשו על ידה ונרשמו על שמה בלבד.

לעניין התביעה להשבת הלוואה

כא. טענה התובעת כי הנתבע אינו עומד בהסכמים להשבת הלוואה אותה העניקה לו וכי בנוסף לאמור הנתבע הצליח להוציא ממנה כספים במרמה, לאחר שנתנה לו ייפוי כוח לעשות שימוש בחשבון הבנק שלה לצורך שיפוץ ביתה ואף הנפיקה עבורו כרטיס אשראי לצורך תשלום לספקים אלא שהתברר לה כי הנתבע מעל באמונה והעביר לחשבון הבנק הפרטי שלו סכומי כסף לצורך מימון הוצאותיו האישיות ורכישת חומרים עבור העסק שמנהל על שמו.

כב. מיד לאחר הגירושין, עזב הנתבע את הבית ועבר להתגורר בדירת סטודיו בשכירות. בדירה זו התגורר עד לשלהי חודש 04/14, אז עבר להתגורר בדירה שב....

כג. ביום 29.10.14, במועד פתיחת חשבון הבנק אליו הופקדו כספי הזכייה, ביקש הנתבע הלוואה ממנה בגובה 170,000 ₪ לצורך כיסוי הלוואה שנטל מהבנק וכן לכיסוי יתרת החובה שהיתה קיימת בחשבון הבנק שלו.

לצורך השבת הלוואה זו ומשיקולי מס, התחייב הנתבע להמשיך להעביר לידי התובעת את דמי השכירות שקיבל בעבור הדירות שבבעלותו וזאת החל מיום 02.11.14.

*** לתביעה להשבת הלוואה צורפו כנספח י', דפי חשבון בנק של התובעת, מהם עולה כי דמי השכירות, בסך כולל של 7,400 ₪, המשיכו להשתלם לחשבון הבנק שלה גם בתקופה שבין חודש 12/13 ועד לחודש 10/15.

עוד עולה, מנספח י' הנ"ל, כי הנתבע נשא בתשלום דמי מזונות בגובה 1,800 ₪, בין החודשים 12/13 ל-03/15.

אציין כי נספח ו' לתביעה להשבת הלוואה אינו עולה בקנה אחד עם נספח י' לתביעה כאמור.

לא ברור מדוע המשיכו כספי השכירות להשתלם גם בחודשים 12/13 ועד 10/14 (כולל) מקום בו בתקופה זה, על פניו, לא רבצו כל חיובים של הנתבע כלפי התובעת. שכן מנספח ו' כאמור עולה כי הנתבע הסדיר כלל חובותיו מכוח איזון המשאבים בין הצדדים. לכן עד לחודש 10/14, אז לשיטת התובעת העניקה הלוואה לנתבע, לא רבץ על מר הנתבע כל חוב כלפי התובעת. בגינו היה עליו להמשיך ולהעביר את דמי השכירות שהשתלמו בגן הדירות שבבעלותו.

כד. התובעת טענה כי בחודש 01/15 הצהיר הנתבע בפניה כי אין בכוונתו להסדיר תשלום יתרת ההלוואה, בסך 94,800 ₪.

כה. בנוסף, טענה התובעת כי במועד הגשת התביעה גילתה כי הנתבע ניצל את תמימותה ואת העובדה כי סמכה עליו בעיניים עצומות ומשך כספים רבים מחשבון הבנק שלה, באמצעות כרטיס האשראי שהפקידה בידו לצורך שיפוץ ביתה והעברת תשלומים לאנשי מקצוע.

התובעת טענה כי נאותה לייפות כוחו של הנתבע בחשבון הבנק שבבעלותה ולהעניק לו כרטיסי אשראי, רק לאחר שוודאה כי משיכת הכספים ע"י הנתבע והחיובים בכרטיס האשראי יוגבלו לסך של 6,000 ₪ בחודש.

*** אומר כי טענה זו של התובעת על פיה הסיבה בגינה העניקה כרטיס אשראי לנתבע, בחודש 10/14, עם זכייתה בהגרלת מפעל הפיס, אינה מתיישבת עם העובדה כי מועד שיפוץ הגינה/הדירה נערך החל מחודש 12/13 ועד לחודש 03/14 – ראו, בין היתר נספחים יג' ו- טו' לכתב ההגנה כנגד התביעה לפסק דין הצהרתי וכי שיפוץ נוסף (הרכבת פרגולה) נערך סמוך לחודש 01/15, ראו נספח כ' לכתב ההגנה כנגד התביעה לפסק דין הצהרתי.

לעניין התביעה לחלוקת מיטלטלין

כו. הגב' א. טענה כי הסכם הגירושין סיים את כל המחלוקות שבין הצדדים לרבות סעיף העדר תביעות, סעיף 12 להסכם הגירושין.

כז. המדובר בבני זוג לשעבר, גרושים, ביניהם לא קיים כל קשר רכושי מכל מין וסוג שהוא. ההיפך הוא הנכון, הצדדים עשו הכל כדי להפריד את כל רכושם וממונם המשותף אשר נצבר במהלך הנישואין ובהתאם להוראות הסכם הגירושין.

כח. עוד ביום 02.12.13 העביר מר א. את כל המיטלטלין וחפציו האישיים לדירה בה עבר להתגורר, כאשר לצורך העברתם הסתייע בבנם של הצדדים ובחבריו.

מיטלטלין אלה מצויים כיום בביתה של ביתם של הצדדים, הגב' ד.מ.

כט. הגב' א. טענה כי לא ברור כיצד הוערך שוויים של המיטלטלין, בהינתן כי לא צורפה רשימה מסודרת של המיטלטלין; לא צורף דו"ח שמאי שיעריך את ערכם ואף טענותיו של מר א. לא נתמכו באסמכתאות רלוונטיות.

ל. הגב' א. טענה כי הרקע למשבר בנישואי הצדדים נולד על רקע פתיחת חשבון בנק פרטי ע"י מר א., בחודש 06/11, אליו העביר את הכנסותיו ואת כספי הירושה שקיבל לאחר מות אימו וכן על רקע רומן שניהל מר א. עם גב' בשם עוד מחודש 05/12.

לעניין התביעה הכספית

לא. טענה הגב' א. כי הכספים אותם תובע מר א. הינם כספים אשר הועברו לידה ע"י התובע לצורך כיסוי ההלוואה שהעניקה לו ע"ס 170,000 ₪, כאמור בתביעה להחזר הלוואה וכי בעבור השבת הלוואה זו התחייב מר א. להעביר לידה את דמי השכירות בגין שתי הדירות שבבעלותו עד לחודש 11/15.

לב. מר א. פנה לשוכר הדירה ברח' ... בדרישה לקבלת תשלום מזומן תחת שתי ההמחאות האחרונות שהוחזקו בידה, כך שהחוב של מר א. כלפיה גדל בסך של 7,200 ₪ (3,600 ₪ בגין כל המחאה).

22. כעת אעבור לליבון של התובענות המונחות בפניי.

התביעה למתן פסק דין הצהרתי

23. המחלוקת בין הצדדים שלפניי נטושה בשאלה האם הקשר שקיימו הצדדים לאחר מועד סידור הגט השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור".

יוזכר כי אין חולק בין הצדדים כי מהמועד בו חתמו על הסכם הגירושין ועד למועד סידור הגט, הם שבו לחיות יחדיו – ראו, בין היתר, עדות הגב' א. בעמ' 60 שורות 13-17 לפרוטוקול דיון 18.04.16 והמחלוקת כאמור בין הצדדים בעניין זה נטושה בגין התקופה שלאחר מועד סידור הגט.

מקום בו יוכרע כי הקשר בין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור", יש לעבור לבחינת שאלה נוספת והיא, האם זכאי מר א. לקבלת הסעדים להם עתר בתביעה לפסק דין הצהרתי, או לחלקם.

ובמילים אחרות – האם התקיים שיתוף רכושי בין הצדדים בנכסים להם עתר בתביעתו. לאחר שאשיב על שאלות אלה, אדרש לעתירות הצדדים בתביעה הכספית; בתביעה להשבת הלוואה וכן בתביעה לחלוקת מיטלטלין.

האם הקשר בין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור"

דיון ויישום הדין החל

24. הלכה פסוקה היא, כי שני תנאים מצטברים צריכים להיות מוכחים כדי שבני זוג ייחשבו "ידועים בציבור" ואלו הם: ניהול חיי משפחה כבעל ואישה וניהול משק בית משותף.

לעניין זה ראו [ע"א 621/69 קרול נסיס נ' קורינה יוסטר, פ"ד כד\(1\) 617, 619 \(1970\):](#)
 "יש כאן שני יסודות: חיי אישות כבעל ואשה וניהול משק בית משותף. היסוד הראשון מורכב מחיים אינטימיים כמו בין בעל ואשתו המשותפים על אותו יחס של חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה... היסוד השני הוא ניהול משק בית משותף. לא סתם משק בית משותף מתוך הצורך האישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים..."

25. עוד הוסיפה הפסיקה וקבעה כי די בכך ששאלת קיומם של התנאים הנ"ל תבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. דהיינו, כיצד ראו בני הזוג, האיש והאישה, את מערכת היחסים שביניהם.

משכך נקבע כי כל מקרה ראוי לו שייבחן על-פי נסיבותיו, מתוך ראייה כוללת של העובדות ומתוך סקירת היחסים על-פי מרכיבים שונים ומאפיינים המתקיימים בין בני הזוג. ראה [ע"א 79/83 היועה"מ לממשלה נ' סוזן שוקרון, פ"ד לט\(2\) 690 693 וכן- ע"א 107/81 אלוו נ' מנדלסון, פ"ד מג\(1\), 431.](#)

מכאן נובע, כי יש לשאול, כיצד ראו הצדדים שבפנינו את מערכת היחסים שביניהם.

26. באשר לשאלת נטל ההוכחה לקיומם של יחסי "ידועים בציבור", נקבע בפסיקה כי בשלב הראשוני, נטל ההוכחה רובץ לפתחו של הטוען למעמד של "ידוע בציבור", על פי הכלל "המוציא מחברו עליו הראיה", ובמקרה שלנו על התובע. ראו: [ע"א 714/88 נירה שנצר נ' יובל ריבלין, פ"ד מה\(2\), 89 \(1991\).](#)

27. יחד עם זאת, משהוגדרה מערכת היחסים בין בני הזוג כ"ידועים בציבור", הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לזכות לשיתוף בנכסי בן זוגו הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן זוג נשוי. משכך, על בן הזוג הטוען לשיתוף מוטל נטל ראיתי **מוגבר** ועליו להוכיח כוונת שיתוף **מיוחדת**. ראה [ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא \(1\) 337, 348](#).

מכל אלה נובע איפוא, כי **השוני בין בני-הזוג הנשואים לבין בני-זוג "הידועים בציבור" הינו בנטל ההוכחה**. שכן נפסק, כי העובדה שהחיים המשותפים אינם מעוגנים באקט פורמאלי של נישואין, עשויה להצביע, בנסיבות מתאימות, על ארעיות הקשר שבין בני הזוג ועל העדר גמירת דעת באשר לשיתוף בזכויות. אלא, שאין לקבוע בעניין זה כל מסמרות, והכול תלוי בנסיבות העניין.

ראשית ייבחנו תנאי הסף הנדרשים כאמור לצורך הגדרת הקשר בין הצדדים.

28. אדון להלן בשאלה הראשונה - **האם ניהלו הצדדים "חיי משפחה כבעל ואישה"**

א. תנאי זה של חיי משפחה קיבל פירוש של קיום חיי אישות כבעל ואשה. (ראו דברי כב' השופט ברנזון בע"א 621/69 **קרול נסיס נ' קורונה יוסטר, פד"י כד (1) 617, 619**; [ע"א 235/72 בירנבאום נ' עזבון י' לוין, פ"ד כז \(1\) 645](#)).

ב. לצורך הקביעה כי איש ואישה ניהלו חיי משפחה, מרכיב המגורים הוא מרכיב חיוני ביותר.

כך עו"ד בן דרור בספרו "הידועים בציבור" **נשואים ללא נישואין**, קוק הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ג-1993 בעמ' 33 :

"הבסיס לראיית בני זוג כידועים בציבור, לשם הוכחת חייהם כזוג ולשם הוכחת משק בית משותף, הינו המגורים המשותפים.

כשם שלכל זוג נשוי מעון משותף שהוא מרכז חייו, כך על זוג הרוצה לקבל הכרה כידועים בציבור, חלה החובה להתגורר במגורים משותפים, תנאי זה הינו תנאי ראשוני ויסודי, וסימוכין לכך רואים בהופעתו במרבית חוקי הידועים בציבור".
וכן :

"גם אם אין במגורים משותפים משום תנאי מכריע, הרי יש בהם משום ראיה חזקה לחיי המשפחה בין בני הזוג.

קשה לראות בשני אנשים "משפחה" אם אינם מבליים את חייהם המשותפים במקום מגורים משותף בו שוהים שניהם".

ג. עם זאת יודגש כי הפסיקה הכירה בבני זוג כ"ידועים בציבור" על אף שלא התגוררו בדירה אחת.

ראה: ע"א 79/83 היעוה"מ לממשלה נ' סוזן שוקרון, פ"ד לט (2) 690.

29. מן הכלל אל הפרט

א. מחומר הראיות הרב שהונח בפניי התרשמתי כי הצדדים ניהלו חיי משפחה כבעל ואישה. התרשמתי כי למעט שתי הזדמנויות בהן עזב מר א. את הדירה המשותפת אשר שימשה למגורי המשפחה, כל פעם למשך כחודש ימים, הרי שהצדדים התגוררו יחדיו עד לחודש 03/15 תחת קורת גג אחת עם הגב' א. בדירה שברח' עוד מצאתי כי גם בשתי תקופות אלה, בהן עזב מר א. את הבית, הפירוד בין הצדדים לא היה מוחלט והגם שהיה ניתוק לתקופה קצרה במקום המגורים המשותף, לא היה ניתוק רגשי בין הצדדים והצדדים קיימו גם בתקופות אלה קשר זוגי, בין היתר, בביקוריה של הגב' א. בדירות בהן התגורר מר א.

עדותו של א.א., בנם של הצדדים, על פיה אימו לנה בדירת אביו שברח'... מספר פעמים – ראו עדותו בעמ' 21 שורות 4-16, תומכת במסקנה זו.

לכן, אין בפרידות קצרות אלה, במהלכן שבו הצדדים זה לזרועות האחר, הגם שלא תחת מגורים קבועים בדירה שברח'..., כדי לנתק את הקשר בין השניים ולכרסם במסקנה אליה הגעתי, על פיה ניהלו הצדדים חי משפחה כבעל ואישה.

ב. התמונות שצרף מר א. לא מותירות כל ספק בעיני על כי הצדדים ניהלו חיי משפחה כבעל ואישה. הצדדים בילו יחדיו באירועים חברתיים ומשפחתיים, יצאו לחופשות יחדיו, לבד ועם חברים, סעדו ארוחות משותפות, לבד ועם ילדיהם וחברים, תוך דאגה האחד לרעהו.

ג. מהתמונות ניכרת אהבת הצדדים זה לזה והקשר החזק שבין השניים. קשר העולה על קשר חברי טוב, לו טענה הגב' א.

ד. אף מעדות העדים הזרים אשר העידו לפניי התרשמתי מגרסה אחידה על פיה הצדדים התנהלו כבעל ואישה לכל דבר ועניין וכי שתי הפרידות של הצדדים ארכו למספר שבועות וגם אז לא היה מדובר בנתק מוחלט.

העדים הזרים

הגב' ק.א.

- (1) בתם של הצדדים, העידה כי הוריה חיו כבני זוג לכל דבר ועניין; לנו יחדיו בחדר השינה הזוגי וכי אפשר לומר שלא היתה כל רלוונטיות לגירושין שערכו – ראו עדותה בעמ' 8 שורות 13-32.
- (2) היא הוסיפה כי הוריה תמיד היו יחדיו – ראו עדותה בעמ' 10 שורה 2 ולא היה לה מידע אודות קשר זוגי אחר שניהלה אמה, הגב' א. – עמ' 9 שורות 29-32.
- (3) הגב' ק. א. אישרה הפרידות הקצרות בין הוריה, אחת מהן למשך כחודש ימים – עמ' 8 שורה 2 ועמ' 9 שורה 5.
- (4) הגב' ק. א. אישרה כי אביה היה מכין כריכים לה ולאימה לעבודה – עמ' 9 שורה 22.
- (5) הגב' ק. א. העידה כי הופתעה מחזרתם של הוריה האחד לשני – עמ' 9 שורה 2 וכי הם היו צוחקים על כך שהוריה התגרשו ופתאום אביה חוזר- עמ' 16 שורה 20.

מר א. א.

- (1) בנם של הצדדים, מר א. א. העיד כי הצדדים התגוררו, ישנו וחיו יחדיו כזוג לכל דבר – עמ' 18 שורה 31 ועמ' 19 שורה 1 וכן בעמ' 21 שורות 21 שורות 25-31.
- (2) הוא העיד כי בתקופה ממועד החתימה על הסכם הגירושין ועד למועד סידור הגט הוריו חיו יחדיו וכי הוריו נפרדו בחודש 12/13 למשך כחודש ימים – עמ' 19 שורה 27 ובעמ' 20 שורה 3.
- (3) הוא העיד כי מאז החתונה של אחותו ד. (חודש 08/14 – ה"ש – ע"ג), הרי שהוריו שמרו על קשר רצוף כבני זוג – עמ' 21 שורות 27-31 וכי "ממש לא" ראה בכל התקופה כאמור גבר זר ששהה במחצית אימו, הגב' א. – עמ' 22 שורות 3-14.
- (4) א. א. העיד כי אחרי הזכייה הצדדים היו מאשורים מאוד; כי מר א. הגיע הביתה להתקלח; כי הוריו יצאו יחדיו למפעל הפיס – עמ' 23 שורות 9-10 וכי בסוף השבוע שלאחר הזכייה שהו הוריו יחדיו בשבת חתן של זוג חברים בבית מלון בים המלח – עמ' 23 שורה 17 ושורה 20.

(5) הוא הכחיש שלאִימו יש חבר – עמ' 23 שורה 24 והעיד כי האירוע במסגרתו אביו נעל את הבית ואחותו ק. התקשרה אליו, התרחש מספר חודשים קודם מועד חקירתו – ראו בעמ' 29 שורה 27.

הג' ד.א.מ

(1) העידה כי אביה לא קיבל כסף בעבור שיפוץ הבית של אימה – עמ' 32 שורה 1 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15.

(2) גם היא לא ידעה אודות בן זוג אחר שהיה לאימה – עמ' 32 שורה 21 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15 וכי אימה לא ביקשה ממנה להזמין את בן זוגה למסיבת חתונתה – עמ' 32 שורה 25 לפרוטוקול דיון 24.12.15.

ד. הוסיפה כי היא מאמינה שאם לאימה היה בן זוג, הרי שהיא היתה משתפת אותה אודותיו – עמ' 35 שורה 2.

אומר כבר עתה כי אין בכוונתי להעניק משקל מכריע לעדותה של הגב' ד.א.מ לאור הגרסאות השונות שהעניקה בדיון מיום 24.12.15 לעומת הגרסה שהציגה בדיון מיום 08.05.17.

עו"ד א.ג.

(1) מי שהיה חבר של הצדדים, המתגורר בקרבת ביתה של הגב' א. והמוציא מן הכוח אל הפועל את התניות הרכושיות אליהן הגיעו הצדדים בהסכם הגירושין, הגדיר את גירושי הצדדים כ"פורמאליים" מהטעם שבחיים האמיתיים לא היה שום דבר – עמ' 38 שורות 22-23 וכי השניים התנהלו כזוג כרגיל – עמ' 43 שורה 23.

עו"ד א.ג. העיד כי בילה עם הצדדים בבתי מלון – עמ' 38 שורה 26 ובעמ' 43 שורות 13-14.

(2) עו"ד א.ג. העיד אף הוא כי בני הזוג נפרדו, פעמיים, למספר שבועות – עמ' 40 שורה 13; עמ' 43 שורות 26-31 ועמ' 44 שורה 14 וכי לגב' א. היה רעיון להתגרש ולהתחתן שוב עם מר א. שכן לשיטתה המדובר במצווה – עמ' 41 שורות 19-20 ו-24.

(3) עו"ד א.ג. העיד כי בני הזוג חגגו באירוע משפחתי שלו (חתונה) בחודש 10/14 במהלכו התחבקו והתנשקו – עמ' 42 שורות 6 ו-9 וכי השניים התנהגו כבני זוג לכל דבר ועניין, לרבות לינה בחדר משותף – עמ' 42 שורות 11-12.

מר ק.ו

(1) מר ו. מתגורר בשכנות לגב' א. בקומה שמעל דירת מגוריה. הוא העיד כי לא ידע על כי הצדדים התגרשו או נפרדו – עמ' 46 שורות 23-26.

(2) מר ו. העיד כי שני הצדדים פנו אליו בעניין רטיבות שהיו להם בחדר השינה ובאמבטיה, שמקורה, לשיטתם, בנזילה מדירת המגורים שלו ואף הוציאו לו, ביום 11.02.2015, מכתב מעורך דין בעניין נזילה כאמור – עמ' 47 שורות 26-32.

בתם של הצדדים, ק.א, העידה כי הוריה פנו אליה בבקשה בעניין זה וכי עורכת הדין, במשרד בו העבירה את תקופת התמחותה בעריכת דין, ערכה את המכתב עבור הוריה – עמ' 28 שורה 25 ושורה 27 ובעמ' 29 שורות 5-6 לפרוטוקול דיון מיום 06.01.2016.

מר מ.ל

(1) חברם ושכנם של הצדדים העיד על כי לא ידע שהצדדים התגרשו או נפרדו או ערכו הסכם גירושין – עמ' 50 שורות 20 ; ו-28 וכי ראה בשניים כבני זוג לכל דבר ועניין – עמ' 51 שורות 12-15.

(2) מר ל. העיד כי עד מספר חודשים קודם לעדותו ראה את רכבו של מר א. בחניית הבית שברח' ... – עמ' 53 שורות 5-13.

מר ר.ר.

(1) חברם של הצדדים, העיד כי המדובר בזוג מיוחד: "חוזרים ומתגרשים ושוב חוזרים" – עמ' 47 שורה 30 לפרוטוקול דיון 06.01.16 וכי הגב' א. ביקרה את מר א. בדירת הסטודיו אליה עבר להתגורר בפרידה הראשונה (מבין השתיים – הי"ש – ע"ג) – עמ' 48 שורה 21-22 לפרוטוקול דיון 06.01.15.

מר א.ו.

(1) העיד כי במעמד החתימה על זכרון דברים בעניין השכרת הדירה ברח' ... החל מחודש 10/14, נכחו שני הצדדים – עמ' 79 שורה 5 ועמ' 80 שורה 26 לפרוטוקול דיון 31.01.17.

- ה. גם גרסת הגב' א. עצמה, על פיה האדם הראשון אליו צלצלה עת התבשרה כי היא הזוכה הגדולה בהגרלת הלוטו, מעידה כאלף עדים על טיב הקשר שהיא עצמה יחסה כלפי מר א. ועל תחושתה הסובייקטיבית באשר לטיבו ועומקו של הקשר בין השניים. אומר כי הצהרה זו של הגב' א. עצמה, שומטת את הקרקע תחת טענתה על כי בחודש בו זכתה (10/14) ניהלה קשר זוגי עם אדם אחר, אותו הכירה בחודש 07/14. מקום בו אכן היה קשר כאמור, דומני כי אותו בן זוג חדש היה הראשון לדעת אודות זכייתה. לא זו אף זו, הגב' א. יכולה היתה לשתף תחילה את ילדיה או בני משפחה קרובים אחרים, תחת זאת מר א. הוא הראשון אליו צלצלה. ללמדך על הקשר החזק שהיה בין השניים.
- ו. גם העובדה כי הגב' א. ייפתה את כוחו של מר א. לפעול באופן שוטף בחשבון הבנק אליו הפקידה את כספיי הזכייה, מעידה על החשיבות אותה ייחסה לקשר עם מר א. ואף היא שומטת טענת הגב' א. אודות קיומו של קשר זוגי עם גבר זר.
- ז. כך גם לעניין הפקדת הכספים בחשבון הבנק של מר א, בין היתר, במועד פתיחת חשבון הבנק, בגובה 170,000 ₪, אליהם עוד אדרש במסגרת פסק הדין.
- ח. **הגב' פ.ס.**, מנהלת בנק לאומי אליו הופקדו כספי הזכייה, סברה אף היא, עת פגשה בצדדים, כי המדובר בבני זוג הנשואים זה לזה – עמ' 33 שורה 6 לפרוטוקול דיון 06.01.16 וכי רק במועד בו פנתה הגב' א. אליה בבקשה לבטל את ייפוי הכוח שהעניקה למר א. נודע לה שהשניים גרושים – עמ' 39 שורה 13 לפרוטוקול דיון 06.01.16.
- ט. הגב' א. לא הוכיחה כי בתקופה בה היו יחדיו היו לשניים קשרים עם בני זוג אחרים ואפילו ובתקופה כזו או אחרת "גיששו" השניים אחר זוגיות אחרת, אין בכך כדי לנתק את הקשר אשר התקיים בין השניים בתקופה שלאחר הגירושין.
- מעדויות הצדדים שהובאו בפניי התרשמתי כי הקשר שניהל מר א. עם גב' בשם א. היה בפרוץ הסכסוך, בשנת 2012 וקודם חתימת הצדדים על הסכם הגירושין – ראו סעיף 15 לתצהיר עדות ראשית שצרף מר א. לתביעה לפסק דין הצהרתי.
- גם עדותה של בתם של הצדדים, הגב' ק.א, מחזקת התרשמותי כאמור – ראו עדות הבת ק.א בעמ' 13 שורות 26-27.

מעדותה של ד.א. עולה כי האירוע בו היה ביתו של מר א. נעול התרחש כחודש – חודשיים עובר לעדותה - עמ' 38 שורה 10 לפרוטוקול דיון 24.12.15. קרי, לאחר הפרידה הסופית בין הצדדים.

ואילו מר ר.ר. העיד כי בעת בה הצדדים היו יחדיו, מר א. לא היה בקשר עם הגב' א. – עמ' 48 שורה 17 לפרוטוקול דיון 06.01.16 וכי הקשר עם הגב' א. היה בשנת 2012 – עמ' 50 שורה 4 לפרוטוקול דיון 06.01.16.

כך גם לעניין הטענה על פיה השניים הו מנויים באתרי היכרויות שונים, אשר אין בה כדי להעיד כי השניים קיימו בפועל קשר עם בני זוג אחרים בעת בה קיימו קשר זוגי זה עם זה.

בטענה של הגב' א, על פיה נרשמה לאתר היכרויות בחודש 07/14 ושל מר א. כי נרשם לאתר ההיכרויות בחודש 08/14 – ראו עדותו בעמ' 50 שורות 9-10 לפרוטוקול דיון 18.04.16, יש כדי להעיד על הפרידה הנוספת (השניה במספר) שהתרחשה בין הצדדים לאחר סידור הגט, בין החודשים 07-08/14 ואין בה כדי להעיד על קיומו של קשר זוגי בפועל שניהל מי מהצדדים במהלך תקופת הקשר ביניהם.

מה גם שלמעט תכתובת מייל שצרפה הגב' א. **כנספת יב'**, לתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמה, שהוחלפה, לכאורה, בינה לבין בן הזוג עימו ניהלה קשר זוגי בין החודשים 07-10/14, מר מ.א. הרי שהיא לא הביאה את מר מ.א. לעדות ואף לא עד אחר שיחזק גרסתה זו.

לאור האמור ובנוסף לכל המפורט בפסק דין זה, התרשמתי כי הגב' א. לא ניהלה קשר זוגי עם גבר אחר לאחר מועד סידור הגט בין הצדדים שהיה בו כדי להביא לניתוק היחסים בין הצדדים שלפניי.

י. הגב' א. אישרה כי בתדפיס הבנק של מר א. לחודשים 01-16/14, **נספח ח' לתצהירה**, מופיעה כתובת מגוריה ("היה לו נוח שהדואר יגיע לשם") וכי גם בייפוי הכוח שמסרה לטובתו, מופיעה כתובת מגוריה ככתובת מגוריו – עמ' 68 שורה 29 ועמ' 70 שורה 12 לפרוטוקול דיון 08.09.16.

יא. לכל זאת יש להוסיף כי הגב' א. לא הביאה ולו עד אחד כדי לתמוך בגרסתה, על פיה הצדדים היו בקשר חברי טוב, הא ותו לא.

כמו כן, היא אף אישרה כי מסרה בידו של מר א. מפתחות לדירתה – עמ' 58 שורות 11-12 לפרוטוקול דיון מיום 18.04.16.

יב. **מכל המקובץ לעיל, הגעתי למסקנה כי התקיים היסוד הראשון להוכחת הקשר של "ידועים בציבור", קרי, כי הצדדים ניהלו חיי משפחה כבעל ואישה.**

30. כעת אעבור לדון בשאלה השניה – האם התקיים בין הצדדים היסוד של **"ניהול משק בית משותף"**.

א. משק בית משותף פירושו שיתוף במקום מגורים, אכילה, שתיה, לינה, הלבשה ושאר הצרכים שאדם נזקק להם בחיי היומיום, כאשר כל אחד מבני הזוג מקבל את הדרוש לו ותורם, אם מכספו ואם מעמלו את חלקו כפי יכולתו ואפשרויותיו. הכוונה לניהול תקציבי של יחידה משפחתית כגוף כלכלי. אין המדובר במשק בית משותף מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני **בקשר של גורל חיים**.

ע"א 621/69 קרול נ' קורינה יוסטר, פ"ד כד (1) 617.

ב. מטבע הלשון "חיי משפחה במשק בית משותף" אינם כאמור רק מגורים משותפים, טיפול פיזי או סיפוק מיני, אלא **חיים של אחדות ושותפות גורל של שניים החיים יחד לא בשל שיקולי נוחות או כדאיות כספית אלא מתוך צורך אישי פנימי המאחד אותם ואת גורלם** (ראה דברי כב' השופט ברק בע"א 1751/90, דורנר פניה לוינסון נ' האפוט' הכללי -פורסם בנבו).

ג. בכל הנוגע ליחס בין תנאי הסף הנדרשים נקבע:

"דוק שאין המדובר כאן על שני יסודות מנותקים שאינם משתלבים זה בזה אלא על שני מרכיבים השזורים זה בזה : לא על חיי משפחה לבד המדובר כאן אלא על חיי משפחה בעלי אופי מוגדר, היינו כאלה שביטויים בקיום משק בית משותף".

בע"א 107/87 שרה אלון נגד פרידה מנדלסון, פ"ד מג (1) 431, עמ' 434.

31. **מן הכלל אל הפרט**

א. לאחר שעיינתי בחומר הראיות שהוגש לתיק, נחה דעתי כי גם יסוד זה התקיים. התרשמתי כי הצדדים חיו יחדיו תחת קורת גג אחת, למעט שתי תקופות קצרות בהן עזב מר א. את הבית, לגביהן הגעתי למסקנה כי אין בהן כדי לנתק את הקשר הזוגי בין הצדדים וכמפורט לעיל.

הצדדים התנהלו כיחידה כלכלית אחת, בכל הנוגע לניהולו השוטף של התא המשפחתי הכלכלי, כאשר הכנסות כ"א מהצדדים משמשות בערבוביה לצורך סיפוק צרכים אלה.

ב. התרשמתי כי חרף הגירושין בין הצדדים, מר א. העביר לחשבון הבנק המתנהל ע"ש הגב' א. כספים רבים, בין היתר, את כספי השכירות שקיבל בגין הדירות שבבעלותו, בסך כולל של 7,400 ₪ בחודש וכי העביר באופן שוטף את דמי המזונות, בסך 1,800 ₪, בהם חוייב מכוח הסכם הגירושין.

את כספי השכירות העביר מר א. לאורך כל התקופה, גם לאחר שמלא חובותיו כלפי הגב' א. מכוח הסכם הגירושין.

ג. מצאתי כי משאבי שני הצדדים גם יחד תרמו וסייעו לניהולו של התא המשפחתי וסיפוק כלל הצרכים להם הזדקקה המשפחה.

ד. סבירה בעיני טענתו של מר א. על כי תרומתו הכלכלית היתה גם באמצעות כספים שקיבל במזומן מעבודות שונות שביצע, אשר לא מן הנמנע כי לא הופקדו בחשבונות הבנק של מי מהצדדים ושימשו לניהול השוטף של משק הבית המשותף.

עדותו של א, בנם של הצדדים בעמ' 24 שורות 11 ו-13, תומכת במסקנתי על פיה שני הצדדים תרמו כלכלית לניהולו השוטף של משק הבית המשותף.

ה. בנוסף, עיון בדפי חשבון בנק של הגב' א., המתנהל בבנק מזרחי טפחות, לחודשים 02-08/14, אשר צורפו לתצהיר עדות ראשית מטעם הגב' א., מעלה כי למעט הפקדות של דמי השכירות של הדירות שבבעלות מר א. בסך כולל של 7,400 ₪ ודמי המזונות שהעביר לה באופן שוטף, בסך של 1,800 ₪, קיימות הפקדות של כספים במזומן ושל שיקים, בסכומים לא מבוטלים, שמקורם לא בהכנסותיה של הגב' א. ממקום עבודתה.

ראו, בין היתר, הפקדת שיק בגובה 5,000 ₪ ביום 12.02.14; פרעון שיק ע"ס 1,200 ₪ ביום 10.04.14; פרעון שיק ע"ס 1,200 ₪ ביום 11.05.14; הפקדת מזומן בסך 3,000 ₪ ביום 05.05.14; הפקדת מזומן ביום 15.05.14 בסך 1,200 ₪; העברה בגובה של 20,000 ₪ מחשבון אחר ביום 22.05.14; הפקדת מזומן בגובה 1,300 ₪ ביום 09.06.14; הפקדת מזומן בסך 1,000 ₪ ביום 30.06.14; הפקדת מזומן בסך 1,200 ₪ ביום 02.07.14; הפקדת מזומן בגובה 1,000 ₪ ביום 09.07.14; הפקדת שיק בגובה

1,350 ₪ ביום 11.07.14 ; זיכוי מבנק הפועלים ביום 28.07.14 בגובה 6,481 ₪ וזיכוי נוסף מבנק הפועלים ביום 30.07.14 בגובה 6,493 ₪ ועוד.

בהעדר נימוק שיניח את הדעת אודות מקור כספים אלה, מסתברת בעיני יותר טענתו של מר א. (ראו, בין היתר, סעיפים 27 ו-52 לתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמו), על פיה העביר לידי הגב' א. כספים מעבר לאלה שהופקדו בחשבון הבנק שלה באופן שוטף, כאמור לעיל – ראו, בין היתר, עדותו בעמ' 49 שורות 17-18 לפרוטוקול דיון 18.04.16.

ו. אומר כי אין בעובדה כי הגב' א. הציגה כי הוראות החיוב של הוצאות אחזקת המדור השונות הופיעו על שמה, ראו נספחים יד' אשר צורפו לכתב ההגנה כנגד התביעה לפסק הדין הצהרתי ונספחים טז' לתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעם הגב' א., שכן ברי כי הדבר ייעשה באופן בו הוא נעשה, מהטעם שאין חולק כי מלוא הזכויות בדירה ברח'...נרשמו ע"ש הגב' א. סמוך למועד הגירושין ומטבע הדברים שהוראות התשלום יופיעו על שם הבעלים של הנכס, המתגורר בנכס בפועל ולא על שמו של מר א. הנעדר כל זכות קניינית בנכס כאמור.

כך גם ביחס לפירוט התשלומים בכרטיס האשראי, המופיע על שמה של הגב' א. אשר יש בהם אך כדי להעיד על כי החיובים בוצעו מחשבון הבנק של הגב' א., אם כי אין בהם כדי להעיד על מקור הכספים אשר הופקדו בחשבון הבנק של הגב' א. ואשר שימשו לביצוע תשלום התחייבויות אלה בכרטיס האשראי. לגבי חלק ניכר מהם התרשמתי כאמור כי הופקדו ע"י מר א.

אם כן, אין באסמכתאות אלה כדי לכרסם במסקנתי, על פיה הצדדים ניהלו הלכה למעשה משק בית משותף תוך ניהול יחידה כלכלית משותפת.

ז. כך גם העובדה כי הגב' א. הפרישה בחודשים 01-09/14 סכומים לתכנית חיסכון (בחלק מהחודשים הופקד הסך של 5,000 ₪ בחודש ובחלק מהחודשים סך של 2,500 ₪ בחודש) – ראו תדפיסי חשבון בנק של הגב' א. לחודשים 01-09/14 – שצורפו כנספח טז' לתצהיר עדות ראשית מטעמה, בעוד הכנסתה כעובדת שכירה ב... עמדה בחודשים אלה על סך של כ-9,000 ₪ בממוצע לחודש ₪ בחודש ובייחוד לאור העובדה כי ארבעת ילדי הצדדים היו סמוכים על שולחנה בעת ההיא, מחזקת המסקנה שאלמלא תמך בה מר א. מהפן הכלכלי לא היה בכוחה לכלכל לבדה את התא המשפחתי בצד ההפקדות לתכנית החיסכון.

ח. גם הגרסה שמסרה הגב' א., על פיה סמכה על מר א. בעיניים עצומות, מחזקת את טיבו של הקשר שהתקיים בין הצדדים – ראו גרסתה בכתב ההגנה לפסק דין הצהרתי.

ט. כך גם טענתה, על פיה החל מחודש 08/14 החל הקשר החברי הטוב בין הצדדים – ראו סעיף 15 ט' לכתב ההגנה בתביעה לפסק דין הצהרתי, נסתרה בעדותה של הגב' א, אז וטענה כי הקשר החברי הטוב החל לאחר מועד הגירושין – ראו עדותה בעמ' 68 שורות 24-26 וכן בעמ' 71 שורות 15-17 וכן שורות 31-32 לפרוטוקול הדיון מיום 08.09.16.

סיכומו של דבר

32. א. לאחר שבחנתי בהרחבה הראיות שהובאו לפניי, לרבות עדויות כלל העדים שהעידו בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי מערכת היחסים שבין הצדדים עלתה לכדי אחדות ושותפות גורל וכי הקשר שבין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור".

ב. מצאתי כי בין הצדדים התקיימה מערכת יחסים של חיבה, אהבה, מסירות ונאמנות, תוך ניהול משק בית משותף על כל הכרוך והמשתמע מכך.

ג. הראיות שהובאו בפניי תומכות בכל אחד מתנאי הסף ומכאן כי הונח היסוד לקיום שני הרכיבים השזורים זה בזה.

33. עם זאת, לא די בכך שהקשר בין הצדדים השתכלל לכדי קשר של "ידועים בציבור" ויש להידרש לשאלה הנוספת והיא, האם היתה לצדדים כוונת שיתוף בנכסים להם עתר מר א. בתביעה לפסק דין הצהרתי, קרי כספי הזכייה וכן בנכסים שרכישתם התאפשרה באמצעות כספים אלה, שכן כפי שציינתי לעיל, ממועד עריכת הסכם הגירושין והוצאתו אל הפועל, אשר לא נסתרה, בצעו הצדדים הפרדה מוחלטת של נכסיהם ולכן, על התובע להוכיח כאמור, כי היתה כוונת שיתוף ספציפית.

נוכח האמור לעיל, השאלה הנשאלת היא, האם הרים מר א. את נטל הראיה המוגבר והמיוחד המושת עליו כדי להוכיח כוונת שיתוף מיוחדת/ספציפית בנכסים אלה.

על שאלה זו אשיב בשלילה ואנמק להלן.

מחומר הראיות שהונח לפניי התרשמתי, כי הגם שהצדדים ניהלו יחידה כלכלית משותפת לצורך ניהול משק הבית המשותף, הרי ששיתוף כספי זה התמצה אך ביחס לניהולו השוטף של משק הבית המשותף ושיתוף זה לא חלש על רכושם של הצדדים. אדרבא, כל הפעולות הרכושיות שביצעו שני הצדדים לאחר החתימה על הסכם הגירושין וסידור הגט בין הצדדים, מעידות על כי שני הצדדים גם יחד גמרו אומר לנתק את הקשר הרכושי והיחסים הרכושיים ביניהם ולערוך הפרדה ברורה בנכסיהם.

להלן אנמק טעמי קביעתי.

המתווה הנורמטיבי לעניין המשטר הרכושי החל על "הידועים בציבור":

34. א. מקום בו עומד תובע בנטל ההוכחה הרובץ לפתחו ומוכיח כי יחסי הצדדים הינם כשל ידועים בציבור, כי אז יש להוכיח כי התקיים משטר של שיתוף רכושי. התובע, כאמור לעיל, לא הציג ראיות לכאורה להתקיימות התנאי בדבר "המאמץ המשותף" או לקיומה של כוונה לשותפות בנכסים לשיתוף בהם עתה.

ב. כפי שנפסק לא פעם, "מהעובדה בלבד שגבר ואישה חיים ביחד בנסיבות שהן ידועים הם בציבור כבני זוג נשואים, אין עדיין להסיק שרכוש שנרכש על ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף הוא (דברי השופט בד' בע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח (1) 456, 443. כן ראה ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1) 431, 438. עצם העובדה שמתקיימים בין צדדים יחסי קרבה ואף הבאת ילדים משותפים, אין כדי להקנות שיתוף בנכסים. כדי שייקבע שיתוף, יש להוכיח כוונת שיתוף מפורשת.

35. מן המקובץ לעיל עולה כי הצדדים לא התכוונו לקיים משטר כגון זה של שיתוף בנכסיהם ורכושם וכי התנהלות השניים ממועד פרוץ המשבר בחיי הנישואין, בשנת 2012, מצביעה במובהק על ניתוק והפרדה רכושית בין השניים, זאת להבדיל מהתנהלותם הכלכלית באשר לניהולו השוטף של משק הבית, שם התנהלו הצדדים בערבוביה בהכנסותיהם מבלי שערכו התחשבות מי משלם מה, אלא נהגו בשותפות מלאה בעניין זה.

טעמים שקדמו למועד הזכייה בהגרלת הלוט

36. א. בין הצדדים נכרת הסכם גירושין, במסגרתו הסדירו השניים, בין היתר, את סוגיית חלוקת הרכוש שצברו במהלך הנישואין.

ב. הצדדים מימשו את התניות הרכושיות שבהסכם הגירושין ופעלו עקב בצד אגודל להפרדה מוחלטת ברכוש שנצבר על ידם במהלך שנות הנישואין.

הצדדים העבירו הזכויות בשלוש הדירות שהיו בבעלותם, כך שהגב' א. הפכה לבעלים יחיד של כלל הזכויות בדירה שברח' מ.ש. ואילו מר א. הפך לבעלים יחיד של כלל הזכויות בדירות שברח' ... וברח'

עו"ד א.ג. , מי שהיה חבר של הצדדים והעיד כי הקשר הזוגי בין הצדדים לא ניתק, העיד במפורש כי פעל לביצוע ההפרדה הרכושית בנכסי הצדדים – ראו עדותו בעמ' 38 שורות 29-32 לדיון 24.12.15 שם נשאל בעניין והעיד כי :

"אתה יודע שהם הוציאו לפועל את חלוקת הרכוש ביניהם?

אני יודע והייתי שותף לזה.

אתה ביצעת את ההעברות בטאבו?

כן."

מר א. העיד על כי לא פעל להביא לבטלותו של הסכם הגירושין – עמ' 41 שורה 15 לפרוטוקול דיון 18.04.16 וכי הגם שלאחר החתימה על הסכם הגירושין לא נפרדו השניים, הם פעלו על פי הוראותיו הרכושיות של הסכם הגירושין – עמ' 42 שורה 8 לפרוטוקול דיון 18.04.16.

כשנשאל מר א. מה הגורם להפרדה הרכושית, מקום בו לגרסתו השניים לא נפרדו זה מזה, השיב :

"מה יש להסביר? היינו ביחד. היא רצתה שזה יהיה כך אז חילקנו והמשכנו להיות ביחד.

תשאל אותה, היא רצתה את זה.... זה לא בער לי זה בער ל - א. . ."

וכשנשאל האם הגב' א. רצתה את ההפרדה, השיב בחיוב – ראו עדותו בעמ' 44 שורות 12-14 ו-19-22 לפרוטוקול דיון 18.04.16.

קרי, הגב' א. גילתה דעתה באופן חד משמעי בפני מר א. כי חרף השיתוף הזוגי המתקיים בין השניים, אין ברצונה להמשיך את הקשר הרכושי וכי היא עומדת על רצונה לנתקו.

ג. הצדדים הפרידו חשבונות בנק עוד בפרוץ המשבר בחיי הנישואין, בחודש 06/2011 – ראו **נספחים ד'; ה' ו-2** לתצהירה של הגב' א. וסעיף 51 לתצהיר עדות ראשית של מר א, ומאז לא שבו לנהל חשבון בנק משותף ולמעט החשבון הבנק שלהלן.

- ד. הצדדים לא פתחו חשבון בנק משותף, למעט חשבון הבנק אשר נפתח לצורך הפקדת החזרי המס מרשויות המס בארצות הברית ולצורך כך בלבד. אומר כי לעניין חשבון הבנק המשותף, אשר נפתח לצורכי השבת מס, נחה דעתי ואף עניין זה לא נסתר ע"י הצדדים, כי חשבון זה נפתח אך לצורך הפקדת החזרי המס ממשלת ארצות הברית ומתוך כוונה, שכן זהו תנאי שהעמידו רשויות המס של ארצות הברית לצדדים לצורך קבלת הכספים.
- ה. הצדדים הפקידו משכורתם החודשית מעבודה וכן את כספי הביטוח הלאומי שקיבל מר א. (ראו דפי חשבון הבנק של מר א. לחודשים 03-09/14) בחשבונות הבנק שניהלו על שמם וכ"א מהם צבר תכניות חיסכון בחשבונות הבנק שניהל על שמו – ראו, בין היתר, דפי חשבון בנק של מר א. נספח ו' 3 ונספח ח' לתצהיר עדות ראשית של הגב' א.
- כך גם החיובים שביצע מר א. מכרטיס האשראי שהיה בבעלותו ירדו מתוך חשבון הבנק שהתנהל על שמו – ראו, נספחים ו' 3 ו-ח' כאמור.
- ו. מפוליסת הביטוח, נספח ו' לתצהירה של הגב' א., עולה כי היא לא מופיעה כאחד המוטבים בפוליסת הביטוח של מר א. שתחילתה ביום 01.01.2012.
- ז. העדר טענה מטעם מי מהצדדים, על פיה רבצו על השניים חובות שהיה בהם כדי להסביר רצונם לביצוע ההפרדה הרכושית מכוח הסכם הגירושין, מחזקת אף היא כי למעט רצון ברור של השניים להביא לקיצו של הקשר הרכושי ביניהם, שכן לא היה כל מניע אחר שיוביל להחלטה כאמור.
- מר א. אף העיד בפניי כי לא רבצו לפתחו חובות בעת ההיא – ראו בעמ' 44 שורה 18 לפרוטוקול דיון 18.04.16.
- גם עו"ד ג העיד כי לא היה ידוע לו על כי למר א. היו חובות במועד בו הסדירו הצדדים יחסיהם הרכשיים מכוח הסכם הגירושין – עמ' 42 שורה 28 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15.
- ח. כשנשאל עו"ד ג, האם העברות הנכסים של הצדדים מכוח סכם הגירושין היו על הנייר בלבד, כמו גירושי הצדדים, השיב:
- "הסברתי שהם זוג מיוחד, נעשו מהלכים שיכולים להתפרש כהפרדה, אבל הם חיו ביחד. אני כחבר ראיתי אותם כזוג לכל דבר"** (ההדגשות אינן במקור – ה"ש – ע"ג) – ראו עדותו בעמ' 44 שורות 10-11 לפרוטוקול דיון מיום 24.12.15.

ט. עוד אוסיף כי אף עיון בסעיף 12 להסכם הגירושין מלמד כי הצדדים בקשו לבצע הפרדה שכן כאמור לעיל, על פי הסכם הגירושין בוצעה הפרדה רכושית מלאה, שלאחריה, אין לצדדים ולא תהיינה להם, זה כלפי זה, כל תביעות או טענות מכל סוג שהוא הקשורות או הנובעות מקשר הנישואין ביניהם. משכך, ברי כי טענת התובע בכתב התביעה לפיה תקופת השיתוף נמשכה כל השנים כולל לאחר מועד הגירושין דינה להידחות, שכן מממוש הסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין וביצוע ההפרדה הרכושית, לא קיימות למי מהצדדים כל טענה בדבר שיתוף טרם מועד ההפרדה.

37. טעמים שהתרחשו לאחר מועד הזכייה

א. תחילה אבהיר כי הוכח בפניי כי כרטיס הגרלת הלוטו נרכש באמצעות כרטיס האשראי של הגב' א., מחשבון הבנק המתנהל על שמה בלבד ולא מכספים במזומן שמסר מר א. בידה וזאת נוכח האסמכתא שהוצגה לפיה חויב חשבונה בכרטיס האשראי שלה בסך של 307 ₪ ביום 22/10/2014.

ילדי הצדדים תמכו בעדותם בגרסת הגב' א. ראו, עדותה של ק.א. בעמ' 14 שורה 17 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15; עדותו של א.א. בעמ' 28 שורה 3 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15 ועדותה של ד.א. בעמ' 37 שורה 20 לפרוטוקול הדיון מיום 24.12.15.

ב. לא זו אף זו, הגם שהיתה לגב' א. הזדמנות לפתוח את החשבון בבנק לאומי, אליו הופקדו כספי הזכייה, בשותפות עם מר א. הרי שהיא בחרה שלא לעשות כן ולהסתפק במתן הרשאה למר א. להחזיק בייפוי כוח בחשבון בנק זה, על כל המשמע מכך.

אין זה סביר בעיני כי מר א. יוותר בהכנעה על זכותו להיכנס כשותף בחשבון הבנק אליו הופקו כספי הזכייה, מקום בו סבר כי יש לו חלק בכספים אלה.

הגב' א. גילתה דעתה שלא לשתף את מר א. בכספי הזכייה ע"י הפקדתם בחשבון בנק אשר נפתח על שמה בלבד וזאת על אף שהונחו בפני הצדדים האפשרויות השונות בהן ניתן להפקיד הכספים.

פעולה זו של הגב' א. מלמדת באופן מובהק על ההפרדה הרכושית שחלה ביחס לכספי הזכייה.

מר א. לא התנגד לפתיחת החשבון באופן בו הוא נפתח והיה פאסיבי לכל החלטה שתתקבל בעניין זה ע"י הגב' א. – ראו עדות מנהלת הבנק בדיון מיום 06.01.16.

בהתנהלות זו של מר א. יש כדי ללמד על כי מר א. ידע גם ידע שאין בכוחו להשפיע על כל החלטה שתתקבל ע"י הגב' א. בדבר האופן בו יופקדו הכספים, שכן כספים אלה אינם שייכים לו בשל אותה הפרדה רכושית שהתנהלה בין הצדדים. ברי כי לו היה סבור לרגע כי מדובר בכספים השייכים גם לו נוכח השיתוף בין הצדדים היה עומד על דרישתו להיות שותף מלא בחשבון ובעל זכויות שוות ערך לאלו של הגב' א.

אומר כי סבירה בעיני גרסתה של הגב' א., על פיה ההיסוס בקבלת ההחלטה בדבר האופן בו ייפתח חשבון הבנק והתייעצותה כאמור עם מר א. בעניין זה, אין בה כדי להעיד על כי הגב' א. סברה כי למר א. חלק בכספים אלה, אלא לאור סערת הרגשות בה היתה שרויה עם הזכייה בפרס הראשון בהגרלת הלוטו.

עם זאת, חרף סערת רגשות כאמור, התעשתה הגב' א. על עצמה והחליטה באופן חד משמעי על כי חשבון הבנק ייפתח על שמה בלבד, תוך מתן ייפוי כוח מוגבל למר א. בחשבון הבנק.

ויודגש מנהלת הבנק העידה כי סברה כי עסקין בזוג נשוי. עם זאת, גם מעדותה עולה כי במעמד המפגש הגב' א. היתה הדומיננטית בין השניים, בקשה לברר על סטטוסים שונים בחשבון הבנק. עוד העידה המנהלת כי בירור זה היה תמוה בעיניה. סביר כי לו היו הצדדים רואים עצמם כבעלי כספי הזכייה אזי מעמדם בחשבון היה זהה ומר א. היה עומד על כך. הגב' א. בקשה להבדיל במעמד הצדדים בחשבון ואף שפנתה למר א. טרם עשתה כן, די בכך בכדי לגלות דעתה לפיה הוא אינו שותף בכספים הללו, אלא מיופה כח בלבד בחשבונו ובעל הרשאה מוגבלת בו, וזאת נוכח העובדה כי היה האדם היחיד עליו סמכה באותה העת.

ג. יתר על כן, התנהלותה הכלכית של הגב' א. בתקופה שבסמוך לאחר הזכייה בעת היותם של הצדדים ידועים בציבור, מעידה כאלף עדים על כי לא היתה לגב' א. לשנות מנהגם הכלכלי של הצדדים, בו בחרו עם החתימה על הסכם הגירושין והוצאתו מן הכוח אל הפועל.

לאחר הזכייה בהגרלת הלוטו רכשה הגב' א. שלוש דירות ושני מגרשים (וכן מגרש נוסף שנרכש עבור בנם של הצדדים, א.א.) ורשמה אותם על שמה בלבד.

מר א. לא היה צד להסכמים אלה ולא נרשם כבעלים של מי מהם. כך גם לא הוכח ולא נטען כי היה איזשהו דין ודברים ביניהם באשר לאופן השקעת כספי הזכייה.

התנהלות הגב' א. כאמור, בצד רישום הנכסים אשר נרכשו בכספי הזכייה על שמה בלבד, בהעדר כל התנגדות מצידו של מר א. לרישום כאמור ובהיעדר כל דרישה מצדו ביחס להשקעת וניהול הכספים שהתקבלו, מחזקת באופן מוחלט את התחושות הסובייקטיביות של הצדדים ביחס לכספים ונכסים אלה שמקורה בהפרדה הרכושית עליה הוסכם בין הצדדים.

38. **המסקנה העולה מהאמור לעיל היא כי הגם שהגעתי לכלל מסקנה כי יחסי הצדדים השתכללו לכדי מערכת יחסים של "ידועים בציבור", הרי שהתובע לא הביא ראיות מהימנות לכאורה על פיהן יש לו זכויות במי מהנכסים שפורטו בתביעה למתן פסק דין הצהרתי המצדיקות היעדרות לסעדים להם עתר.**

39. כך היו דבריו של כב' השופט א. מצא בעניין **סלם נ' כרמי** לעיל, בעמ' 348, לעניין נטל ההוכחה:

"אמור מעתה, כי בעוד שביחס לבני-זוג נשואים, הרי שבהעדר ראיה לסתור, די בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאמץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, **הרי שביחס לבני-זוג ידועים בציבור, הקמתה של חזקת שיתוף - שלא הובאו ראיות לסתירתה - עשויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני-הזוג בחייהם היומיומיים, או שנרכשו על-ידם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מהם, ולו גם כאלה שנצברו על-ידיו בתקופת החיים המשותפים, תידרש ראיה נוספת כלשהי, שתעיד (לפחות באורח נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג."**

40. **בנסיבות אלה דין התביעה למתן פסק דין הצהרתי להידחות וכך אני מורה.**

41. להלן אעבור לבחון את עתירת הגב' א. בתביעה להשבת הלוואה.

התביעה להשבת הלוואה

42. לאור המסקנה אליה הגעתי, על כי יחסי הצדדים השתכללו לכדי יחסים של "ידועים בציבור" והתנהלות הצדדים בתקופה בה קיימו קשר כאמור, נחה דעתי כי הכספים שהעבירה הגב' א. בסך של 170,000 ₪, במעמד פתיחת חשבון הבנק אליו הפקידה את כספי הזכייה וכן אלה שהעבירה לו בהזדמנויות שונות או שניטלו על ידו ללא הסכמתה (בסך כולל של כ-11,000 ₪) הוענקו למר א. כמתנה ולא כהלוואה.

עצם העובדה שהגב' א. לא הבטיחה השבת כספים אלה בהסכם בכתב, חרף התנהלות כלכלית קודמת של הצדדים בעת בה חפצו להעלות כוונותיהם הרכושיות בכתב, ראו למשל אישור קבלת כספים מיום 28.11.13, אשר צורף, בין היתר כנספח לתביעה לפסק דין הצהרתי, במסגרתו אישרה הגב' א. כי קיבלה ממר א. את הסך של 218,000 ₪ בהתאם להסכם הגירושין ובמסגרת חלוקת הרכוש בין הצדדים.

הצדדים שלפניי למודי הסכמים וערים לחשיבות עריכתם.

הצדדים חתמו על הסכם גירושין וכן על האישור מיום 28.11.13.

סביר יותר בעיני כי מקום בו אכן המדובר היה על הענקת הלוואה, הרי שהיה על הגב' א. לערוך הסכם בכתב המסדיר את אופן השבתה, שכן לא הוכח בפניי קיומו של הסכם בעל פה בעניין זה בין הצדדים. גרסתה של הגב' א. על פיה לא ערכה הסכם הלוואה עם מר א. מאחר שהאמינה בו – ראו עדותה בעמ' 104 שורה 18 לפרוטוקול – אינה סבירה בעיני לאור התנהלות כלכלית קודמת בין הצדדים וכאמור לעיל וכן לאור גובה הכספים שהוענקו למר א.

לא זו אף זו, גם מעדות מנהלת הבנק התרשמתי כי פני הצדדים לא היו להענקת הלוואה וכי הרושם שהותירו השניים היה כי המדובר בכספים המועברים בין בני זוג ומתוך רצון לסייע לכיסוי החובות שרצו על מר א. בעת ההיא בחשבון הבנק שהתנהל על שמו.

ראו עדות מנהלת הבנק בעמ' 36 שורות 9-25 ובעמ' 37 שורות 1-5 לפרוטוקול דיון 06.01.16.

גם ילדי הצדדים היו נעדרי מידע אודות הסכמים בין הוריהם בעניין שיפוץ הבית וטענה זו לא נתפסה כהגיונית בעיניהם – ראו, בין היתר, עדות הגב' ק.א. בעמ' 9 שורה 18 לפרוטוקול דיון מיום 24.12.15 ועדותו של מר א.א. בעמ' 22 שורות 23-25 לפרוטוקול דיון מיום 24.12.15.

בזהירות אעיר, כי עדותה של הבת ד.א.מ. מיום 08.05.17, על פיה נדרשה להשיב כספים שהוענקו לו ע"י אימה, הגם שלגרסתה ניתנו לה במתנה, יש בה כדי לתמוך בטענתו של מר א. אודות הכספים שקיבל מאת הגב' א. בגובה 170,000 ₪ - ראו עדות הבת ד. בעמ' 91 שורה 25 לפרוטוקול הדיון מיום 08.05.17.

43. אינני מקבלת את גרסת הגב' א., על פיה דמי השכירות שהשתלמו לחשבון הבנק שלה הופקדו לצורך פרעון ההלוואה, שכן דמי השכירות השתלמו לחשבון הבנק של הגב' א. עוד קודם לכן

ואף לאחר המועד בו סיימו הצדדים ההתחייבויות הרכושיות שלהם מכוח הסכם הגירושין, קרי גם בתקופה מיום החתימה על אישור קבלת כספים מיום 28.11.13, במסגרתו אישרה הגב' א. כי מר א. הסדיר חובו הכספי כלפיה מכוח הסכם הגירושין ועד למועד זכייתה שש הגב' א. בהגרלת הלוטו, בחודש ל-10/14 וקודם העברת הסך של 170,000 ₪ למר א.

הגם שבאישור קבלת כספים כאמור מודה הגב' א. על כי קיבלה מיד מר א. את הסך של 218,000 ₪, מכוח חלוקת הרכוש בהסכם הגירושין, חלקו באמצעות העברה בנקאית בגובה 148,000 ₪ וחלקו האחר, 70,000 ₪, באמצעות גביית דמי השכירות, הרי שדמי השכירות המשכו להשתלם לחשבון הבנק שלה גם עד לחודש בו זכתה בהגרלת הלוטו ואף לאחר מועד הגשת ההליכים שלפניי.

רוצה לומר, אפילו והייתי מקבלת גרסת הגב' א. על פיה דמי השכירות הופקדו החל מחודש 11/14 לחשבון הבנק שלה כהחזר הלוואה, הרי שהגב' א. לא העמידה הסבר שיניח את הדעת מדוע דמי השכירות הופקדו בחשבון הבנק שלה גם לאחר יום 28.11.13 ועד לחודש 11/14. שכן מאישור קבלת כספים מיום 28.11.13 עולה כי מר א. סיים התחייבותו הכספית מכוח הסכם הגירושין.

העדרו של הסבר כאמור מחזק מסקנתי על פיה אין המדובר בהלוואה ועל כי אין המדובר במתווה אליו הגיעו הצדדים בדבר האופן לפרעון הלוואה כאמור, שכאמור לא היתה ולא נבראה.

44. עוד אוסיף כי עדותה של הגב' א., על פיה כחודש ימים לאחר הזכייה, במהלך חופשה באילת, העניקה "מחווה" למר א. בדמות בזבזים בסך של 30,000 ₪ - עמ' 74 שורות 15-16 לפרוטוקול הדיון מיום 08.09.16 מלמדת אף היא על כוונת הגב' א. גם ביחס לכספים שנתנה לו בסך 170,000 ₪.

כך גם עדותה בעמ' 104 שורות 26-31 לפרוטוקול דיון 08.05.17, מעידות על כי הגב' א. אישרה בהזדמנויות שונות העברת סכומי כסף נוספים לטובת מר א.

45. גם טענות הגב' א. להשבת סכומים שמשך מר א. מחשבון הבנק שלה, דינה להידחות, וזאת הן על רקע כל המפורט לעיל בייחוד על רקע ייפוי הכוח שמסרה הגב' א. ביד מר א., לאחר שהוסבר לה היטב כוחו של ייפוי כוח כאמור, בין היתר שיש ביכולתו של מר א. לבצע משיכות בגובה של 6,000 ₪ בחודש והסכמתה לכך.

46. **בהעדר כל ראיה שיהא בה כדי לתמוך בגרסת הגב' א. על פיה המדובר בהלוואה ועל רקע מסקנתי בדבר טיבו של הקשר שהתקיים בין הצדדים, מצאתי כי דין התביעה להשבת הלוואה - להידחות וכך אני מורה.**

47. להלן אעבור לבחון את עתירת מר א. בתביעה הכספית.

התביעה הכספית

48. מר א. טען להשבת דמי השכירות שהועברו לחשבון הבנק של הגב' א. ממועד הפרידה הסופית, 03/15 ועד לחודש 09/15 ובסך כולל של 54,000 ₪. יוער כי בסעיף 37 לתצהיר עדות ראשית מטעמו של מר א. קיימת טעות חישובית, כך שעל סכום התביעה לעמוד ע"ס כולל של 46,000 ₪ (5 חודשי שכירות X 3,600 ₪ בעבור דירה אחת וכן 7 חודשי שכירות X 4,000 ₪ בעבור הדירה הנוספת) ולא 54,000 ₪ כפי שנתבע על ידו.

49. בהינתן מסקנתי בתביעה להשבת הלוואה ובהינתן כי אין חולק בין הצדדים כי הקשר בין השניים תם בחודש 03/15, לא מצאתי כי היתה כל סיבה להפקדת דמי השכירות בגין הדירות שבבעלות מר א. לחשבון הבנק של הגב' א. החל מחודש 03/15 ועל כן מצאתי להורות לגב' א. להשיב כספים אלה לידי מר א.

עם זאת, מאחר ומעדותו של שוכר הדירה, מר א.ו, עולה כי הוא "הפר" את הסכם השכירות בחודש 08/15, על רק פרידה מרעייתו וכי השיקים שמסר למר א. בגין החודשים 09-10/15, לא כובדו, וכי תחתם העניק למר א. כסף במזומן – ראו עדותו בעמ' 81 שורות 20-25 לפרוטוקול מיום 31.01.17, מצאתי כי יש לקזז מסכום התביעה את דמי השכירות שהועברו במזומן למר א. בגין חודש 09/15, והכלולים במסגרת כתב תביעה, קרי סך של 3,600 ₪ בעבור דמי שכירות לחודש 09/15.

50. מכאן כי על הגב' א. להשיב למר א. את דמי השכירות בסך כולל של 42,400 ₪ (46,000 ₪ פחות 3,600 ₪ בגין תשלום דמי שכירות לחודש 09/15 כאמור), בגין תשלום דמי השכירות בעבור הדירות שברח' נחל ... החל מחודש 03/15 ועד לחודש 08/15 (כולל).

51. דמי השכירות ישולמו לידי מר א. בתוך 30 יום ממועד מתן פסק-הדין, כשהם נושאים הפרשי ריבית והצמדה ממועד הפקדת כל תקבול ותקבול כאמור בחשבון הבנק של הגב' א. ועד למועד התשלום כאמור.

52. להלן אעבור לבחון את עתירת מר א. בתביעה לחלוקת מיטלטלין.

התביעה לחלוקת מיטלטלין

53. הסכם הגירושין "שותק" בעניין חלוקת המיטלטלין שצברו הצדדים עד למועד החתימה על הסכם הגירושין.

בסעיף 12 להסכם הגירושין הצהירו הצדדים, כדלקמן:

"עם ביצוע הוראות הסכם זה וסידור הגט בין הצדדים, מצהירים הצדדים כי אין ולא תהיינה להם, זה כלפי זה, כל תביעות ו/או טענות, מכל סוג ומן שהוא הקשורות ו/או הנובעות מקשר הנישואין ביניהם".

54. לאור האמור מצאתי כי אין למר א. כל זכות באשר למיטלטלין אשר נרכשו עד למועד סידור הגט בין הצדדים ואין כל רלוונטיות לטענות הצדדים בעניין, בין היתר, לטענת הגב' א. על פיה מר א. נטל חפציו, טענה שאף נתמכה בעדויות ילדי הצדדים וחבריו של מר א. (שהעידו כי סייעו בהעברת והחזרת מיטלטלין אלה מדירה לדירה) כדי להוסיף או לגרוע מקביעתי זו.

לא כך ביחס למיטלטלין אשר נרכשו לאחר מועד סידור הגט בין הצדדים, לגביהם מצאתי כי חל שיתוף בין הצדדים.

עם זאת, מר א. לא פרט הנכסים שנרכשו, לא צרף קבלות בגין רכישתם ואף לא חוות דעת שמאי שיש בה כדי להעריך שוויים של מיטלטלין אלה. כידוע, הנטל להוכיח התביעה מוטל לעולם על התובע. מר א. לא הוכיח תביעתו זו, לא צרף ולו ראשית ראייה אודות המיטלטלין שנרכשו לאחר מתן הגט.

משכך ובהיעדר כל ראיה ביחס למיטלטלין משותפים שנרכשו כאמור, דין התביעה להידחות וכך הנני מורה.

לא כך ביחס לאוסף המכוניות של מר א., אומנם גב' א. טענה כי מדובר באוסף של מכוניות השייך לילדים שהיא רכשה את רובן, אלא שבנסיבות העניין וכאשר לגב' א. אין עניין באוסף ומר א. שותף לרכישתו, מצאתי לנכון להורות כי אוסף המכוניות הנמצא בבית הגב' א., יועבר למר א. תוך 7 ימים מיום מתן פסק הדין.

סוף דבר

55. התביעה בתמ"ש 61761-02-15, בתמ"ש 39097-05-15 נדחות.

התביעה בתמ"ש 5024-03-16 נדחת בחלקה.

התביעה בתמ"ש 4960-03-16 – מתקבלת, באופן חלקי ועל הצדדים לפעול בהתאם למפורט לעיל בפסק הדין בעניין הליכים אלה.

56. בנסיבות העניין ולאחר ששקלתי רבות ולאור וחרף תוצאות ההליך, לא ניתן צו להוצאות.
57. פסק-דין זה מסיים ההליכים בתמ"ש 61761-02-15 ; בתמ"ש 39097-05-15 ; בתמ"ש 5024-03-16 ובתמ"ש 4960-03-16.

המזכירות תסרוק את פסק הדין בכלל ההלכים כאמור ותסגור אותם.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ח, 5 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

עפרה גיא 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה